ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2009 *

Στην υπόθεση Τ-369/06,

Holland Malt BV, με έδρα το Lieshout (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους O. Brouwer και D. Mes, στη συνέχεια από τους O. Brouwer, A. Stoffer και P. Schepens, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

υποστηριζόμενη από

το **Βασίλειο των Κάτω Χωρών,** εκπροσωπούμενο από τους C. Wissels, M. de Grave, C. ten Dam και Y. de Vries,

παρεμβαίνον,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τους T. Scharf και A. Stobiecka-Kuik,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως 2007/59/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες στην εταιρία Holland Malt BV (ΕΕ L 32, σ. 76),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Czúcz (εισηγητή), πρόεδρο, I. Labucka και S. Soldevila Fragoso, δικαστές,

γραμματέας: Κ. Καντζά, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 12ης Νοεμβρίου 2008,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, Holland Malt BV, είναι κοινοπραξία μεταξύ της ζυθοποιίας Bavaria NV, η οποία παράγει μπίρα και μη αλκοολούχα ποτά, και της Agrifirm, συνεταιρισμού παραγωγών δημητριακών στη Γερμανία και στον βορρά των Κάτω Χωρών. Η προσφεύγουσα έλαβε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που της παρέχει τη δυνατότητα να παράγει και να πωλεί βύνη HTST (High Temperature, Short Time), η οποία αποτελεί κατηγορία βύνης που αυξάνει τη σταθερότητα της γεύσης, του αρώματος και του ανθρακούχου χαρακτήρα της μπίρας, καθώς και τη διάρκεια διατηρήσεώς της.

2 Η Ολλανδική Κυβέρνηση αποφάσισε να χορηγήσει επενδυτική ενίσχυση ύψους 7 425 000 ευρώ στην προσφεύγουσα στο πλαίσιο ενός περιφερειακού επενδυτικού προγράμματος που τιτλοφορείται «Regionale investeringsprojecten 2000» και του οποίου το περιεχόμενο επεκτάθηκε μεταγενεστέρως και στους τομείς της μεταποίησης και της εμπορίας των γεωργικών προϊόντων που μνημονεύονται στο παράρτημα I της Συνθήκης ΕΚ.

3 Η επιδότηση που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα προορίζεται για την κατασκευή βυνοποιείου στο Eemshaven (Κάτω Χώρες) και αποβλέπει στο να συγκεντρωθούν σε ενιαίο χώρο διάφορες δραστηριότητες, όπως η αποθήκευση και η μεταποίηση κριθής ζυθοποιίας, καθώς και η παραγωγή και η εμπορία βύνης. Η πραγματική καταβολή της επιδοτήσεως ανεστάλη μέχρι την εκ μέρους της Επιτροπής έγκρισή της. Η επένδυση για το έργο αυτό έπρεπε να υλοποιηθεί πριν από την 1η Ιουλίου 2005, προκειμένου να επιτευχθεί η καταβολή της επιδοτήσεως.

4 Η προβλεπόμενη παραγωγική ικανότητα του βυνοποιείου στο Eemshaven ανέρχεται σε 120 000 τόνους ετησίως. Κατόπιν της κατασκευής του εν λόγω βυνοποιείου και της παύσεως λειτουργίας των μονάδων παραγωγής στο Lieshout (Κάτω Χώρες) και στο Wageningen (Κάτω Χώρες), η ετήσια παραγωγική ικανότητα της προσφεύγουσας ανεμένετο να ανέλθει σε 205 000 τόνους βύνης το 2005, ενώ ανήρχετο σε 150 000 τόνους (στο Lieshout και στο Wageningen) το 2001. Οι εργασίες κατασκευής άρχισαν τον Φεβρουάριο του 2004 και, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, το βυνοποιείο κατέστη λειτουργικό το 2005.

5 Με έγγραφο της 31ης Μαρτίου 2004, οι Κάτω Χώρες προέβησαν σε κοινοποίηση της επιδοτήσεως στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ και το σημείο 4.2.6 των κατευθυντηρίων γραμμών της Κοινότητας για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας (ΕΕ 2000, C 28, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές). Στις 5 Μαΐου 2005, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία δυνάμει του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ. Δεδομένου ότι η εν λόγω διαδικασία καθυστέρησε την καταβολή της επιδοτήσεως πέραν της αρχικής προθεσμίας υλοποιήσεως την οποία έταξε η Ολλανδική Κυβέρνηση, η προσφεύγουσα ζήτησε παράταση της προθεσμίας αυτής μέχρι την εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση αποφάσεως σχετικά με την επιδότηση.

6 Στις 26 Σεπτεμβρίου 2006, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2007/59/ΕΚ σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησαν οι Κάτω Χώρες στην εταιρία Holland Malt (ΕΕ L 32, σ. 76, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

7 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή συνήγαγε ότι το επίδικο μέτρο, το οποίο αφορούσε επένδυση αποσκοπούσα στη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων της προσφεύγουσας και στην αύξηση της παραγωγικής ικανότητάς της, αποτελούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Εν συνεχεία, η Επιτροπή εξέτασε αν το εν λόγω μέτρο μπορούσε, παρά ταύτα, να κριθεί συμβατό με την κοινή αγορά δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ.

8 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε χωριστή αγορά για τη βύνη HTST ή για τη βύνη υψηλής ποιότητας. Εν συνεχεία, αναφέρθηκε στο σημείο 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών, σύμφωνα με το οποίο «δεν επιτρέπεται να χορηγείται καμία ενίσχυση [για επενδύσεις που σχετίζονται με τη μεταποίηση γεωργικών προϊόντων], εκτός εάν προσκομίζονται επαρκείς αποδείξεις ότι είναι δυνατή η ομαλή διάθεσή τους

στην αγορά». Συναφώς, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι υπήρχε πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην παγκόσμια και στην κοινοτική αγορά βύνης και ότι δεν είχε αποδειχθεί ότι ήταν δυνατή η ομαλή διάθεση στην αγορά.

9 Πρωτίστως για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή διαπίστωσε, στο άρθρο 1 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επίδικη ενίσχυση είναι ασύμβατη με την κοινή αγορά. Δυνάμει του άρθρου 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών οφείλει να ανακαλέσει την κρατική ενίσχυση. Το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως επιβάλλει στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών την υποχρέωση να ανακτήσει από τον δικαιούχο την ενίσχυση που τέθηκε παρανόμως στη διάθεσή του. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών οφείλει να ενημερώσει την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί προς την προσβαλλόμενη απόφαση.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

10 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Δεκεμβρίου 2006, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Απριλίου 2007, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ της προσφεύγουσας. Με διάταξη της 12ης Ιουνίου 2007, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.

12 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατέθεσε το υπόμνημά του παρεμβάσεως και οι λοιποί διάδικοι κατέθεσαν εμπροθέσμως τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος αυτού.

13 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις που έθεσε το Πρωτοδικείο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 12ης Νοεμβρίου 2008.

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει, εν όλω ή εν μέρει, τα άρθρα 1, 2, 3 και 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

15 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

16 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

17 Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως και ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορούν, αντιστοίχως, παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και αθέτηση της προβλεπομένης από το άρθρο 253 ΕΚ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

18 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι είναι πρόσφορο να εξετασθούν από κοινού ο πρώτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, που αφορά τον ανεπαρκή χαρακτήρα της αιτιολογίας όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του επίδικου μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως.

1. *Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και επί του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του επίδικου μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως*

Επιχειρήματα των διαδίκων

19 Πρώτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή, μη αποδεικνύοντας ότι το επίδικο μέτρο αποτελεί ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, παρέβη την εν λόγω διάταξη, καθώς και την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει.

20 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, προκειμένου να αποδειχθεί ότι ένα κρατικό μέτρο αποτελεί ενίσχυση που μπορεί να έχει αντίκτυπο στον ανταγωνισμό και η οποία μπορεί να επηρεάσει τις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές, η Επιτροπή οφείλει να πραγματοποιήσει ορθή ανάλυση της καταστάσεως της οικείας αγοράς, της θέσεως του δικαιούχου και των ανταγωνιστών του στο πλαίσιο της αγοράς αυτής, των όρων του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου και να μνημονεύσει το όφελος που προκύπτει από το μέτρο στο πλαίσιο του ενδοκοινοτικού εμπορίου. Συναφώς, η προσφεύγουσα αναφέρεται στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Μαρτίου 1985, 296/82 και 318/82, Κάτω Χώρες και Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής (Συλλογή 1985, σ. 809), της 24ης Οκτωβρίου 1996, C-329/93, C-62/95 και C-63/95, Γερμανία κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. I-5151), και της 19ης Οκτωβρίου 2000, C-15/98 και C-105/99, Ιταλία και Sardegna Lines κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. I-8855).

21 Η Επιτροπή θα πρέπει να αποδείξει ότι το μέτρο έχει πραγματικό, και όχι παντελώς θεωρητικό, αντίκτυπο επί των όρων του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου. Επιπλέον, σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1987, 248/84, Γερμανία κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 4013, σκέψη 18), η Επιτροπή θα πρέπει να εξακριβώσει αν το επίμαχο μέτρο παρέχει «αισθητό όφελος στους δικαιούχους σε σχέση προς τους ανταγωνιστές τους και μπορεί να ευνοήσει κυρίως τις επιχειρήσεις που συμμετέχουν στις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές».

22 Η προσφεύγουσα, αναφερόμενη στην απόφαση Γερμανία κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 20 ανωτέρω, ισχυρίζεται ότι, ελλείψει παραθέσεως των στοιχείων που αφορούν τις εξαγωγές της προς τους εκτός της Κοινότητας προορισμούς και τον κύκλο εργασιών της προς τους εντός της Κοινότητας προορισμούς, η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι ακόμη λιγότερο λεπτομερής από εκείνη της αποφάσεως η οποία ακυρώθηκε με την προπαρατεθείσα απόφαση του Δικαστηρίου λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας.

23 Δεύτερον, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν έλαβε υπόψη την ύπαρξη χωριστής αγοράς για τη βύνη υψηλής ποιότητας. Εξαιτίας των καινοτόμων χαρακτηριστικών της βύνης που παράγει, η προσφεύγουσα δραστηριοποιείται σε χωριστό τμήμα της αγοράς, ήτοι στην αγορά βύνης υψηλής ποιότητας, στο πλαίσιο της οποίας δεν βρίσκεται αντιμέτωπη με τον ανταγωνισμό των παραδοσιακών κοινοτικών παραγωγών βύνης. Κατά συνέπεια, το επίδικο μέτρο δεν είναι ικανό να νοθεύσει τον ανταγωνισμό μεταξύ των παραγωγών συνήθους βύνης που ασχολούνται με το εμπόριο βύνης μεταξύ κρατών μελών.

24 Τρίτον, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εσφαλμένως προσδιόρισε την κρίσιμη περίοδο και εσφαλμένως συνήγαγε ότι η αγορά βύνης βρισκόταν σε ύφεση. Οι πλάνες αυτές την οδήγησαν να θεωρήσει εσφαλμένως ότι ενδέχεται το επίδικο μέτρο να ευνοεί μια εταιρία στο πλαίσιο αγοράς ανοικτής στον ανταγωνισμό και, ως εκ τούτου, να νοθεύει τον ανταγωνισμό.

25 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι η Επιτροπή εσφαλμένως αναφέρθηκε στην κατάσταση της αγοράς βύνης το 2004 προκειμένου να αποδείξει ότι η εν λόγω αγορά βρισκόταν σε ύφεση. Κατά την προσφεύγουσα, οι όροι των εμπορικών συναλλαγών που επικρατούσαν κατά τις περιόδους 2003/2004 και 2004/2005 δεν ασκούν επιρροή, καθόσον, κατά την περίοδο εκείνη, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών είχε απλώς και μόνον την πρόθεση να χορηγήσει μια επιδότηση σχετικά με μια μονάδα παραγωγής που, εξάλλου, δεν ήταν ακόμη λειτουργική. Κατά συνέπεια, κάθε πλεονέκτημα, από απόψεως ανταγωνισμού, και κάθε αντίκτυπος επί του ανταγωνισμού και επί των όρων των εμπορικών συναλλαγών στο πλαίσιο της Κοινότητας δεν θα υλοποιείτο παρά μόνον αφότου το Βασίλειο των Κάτω Χωρών θα χορηγούσε την επιδότηση στην προσφεύγουσα.

26 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί ο αντίκτυπος της επιδοτήσεως επί του ανταγωνισμού και επί των όρων των εμπορικών συναλλαγών, η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη είτε τα έτη κατά τα οποία καταβλήθηκε η επιδότηση είτε το έτος κατά το οποίο το εργοστάσιο στο Eemshaven είχε καταστεί πλήρως λειτουργικό και κατά το οποίο τα προϊόντα της είχαν διατεθεί στην αγορά, ήτοι το έτος 2006 και τη μεταγενέστερη περίοδο.

27 Τέταρτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εφόσον η παραγωγή του νέου εργοστασίου στο Eemshaven προορίζεται, σχεδόν εξ ολοκλήρου, να εξαχθεί προς τρίτες χώρες, η ενίσχυση δεν έχει σημαντικό αντίκτυπο επί του ενδοκοινοτικού εμπορίου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο όγκος των πωλήσεων για το έτος 2005 προς ενδοκοινοτικούς προορισμούς, ο οποίος είχε προβλεφθεί στο πρόγραμμα δραστηριοτήτων της του έτους 2003, ανερχόταν σε 71 540 τόνους, ενώ ο όγκος των πωλήσεων προς ενδοκοινοτικούς προορισμούς ανερχόταν περίπου σε 50 000 τόνους το 2003. Τούτο σημαίνει απλώς ότι η προσφεύγουσα υπολόγιζε, κατά την περίοδο εκείνη, ότι θα υπήρχε αύξηση του όγκου των πωλήσεων κατά 20 000 τόνους περίπου προς ενδοκοινοτικούς προορισμούς, τούτο δε όσον αφορά το σύνολο της εταιρίας, αφού το εργοστάσιο στο Eemshaven θα είχε καταστεί λειτουργικό.

28 Επιπλέον, οι σχεδιαζόμενες πωλήσεις προς προορισμούς εντός της Κοινότητας συμπεριλαμβάνουν τις πωλήσεις που πραγματοποιούνται από τη μονάδα παραγωγής του Lieshout, η οποία δεν είναι κρίσιμη στο πλαίσιο της εκ μέρους της Επιτροπής εκτιμήσεως. Οι πραγματοποιούμενες από το εργοστάσιο του Eemshaven πωλήσεις σχετίζονται, επίσης, με τη χρήση των εγκαταστάσεων του εργοστασίου αυτού, οι οποίες αντικαθιστούν τις εγκαταστάσεις του Lieshout που έπαυσαν να λειτουργούν.

29 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την ύπαρξη χωριστού τμήματος της αγοράς βύνης, στο πλαίσιο του οποίου η προσφεύγουσα δεν βρίσκεται αντιμέτωπη με τον ανταγωνισμό των παραδοσιακών παραγωγών βύνης της Κοινότητας.

30 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος για τον λόγο ότι, πέραν της αόριστης μνείας του ότι η επιδότηση δεν είχε αξιοσημείωτο αντίκτυπο επί των εμπορικών συναλλαγών ούτε σημαντικό αντίκτυπο επί του ανταγωνισμού, τα νομικά και πραγματικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται ο ως άνω λόγος ακυρώσεως δεν προκύπτουν σαφώς από τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν. Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή αμφισβητεί, επίσης, το κύρος των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

Επί του παραδεκτού του πρώτου λόγου ακυρώσεως

31 Εκ προοιμίου, όσον αφορά τις αμφιβολίες που διατύπωσε η Επιτροπή ως προς το παραδεκτό του πρώτου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ο οποίος έχει εφαρμογή στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ιδίου Οργανισμού και δυνάμει του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιλαμβάνει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο αντίδικος να προετοιμάσει την άμυνά του και το Πρωτοδικείο να αποφανθεί

επί της προσφυγής, ενδεχομένως, χωρίς πρόσθετα στοιχεία. Προς κατοχύρωση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης είναι απαραίτητο, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται να προκύπτουν συνοπτικώς, έστω αλλά κατά τρόπο συνακόλουθο και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο (διάταξη του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1993, T-85/92, De Hoe κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-523, σκέψη 20).

32 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται, αφενός, ότι, με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Επιτροπή απάντησε στον πρώτο λόγο ακυρώσεως της προσφεύγουσας κατά λεπτομερή τρόπο και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα εδικαιούτο να αναπτύξει τον ως άνω λόγο ακυρώσεως και να παράσχει κάθε χρήσιμη διευκρίνιση με το υπόμνημα απαντήσεως (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Μαΐου 1975, 74/74, CNTA κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 157, σκέψη 4), όπως πράγματι έπραξε, στηρίζοντας τον ως άνω λόγο ακυρώσεως με ισχυρισμούς αφορώντες τα πραγματικά περιστατικά και με αιτιάσεις σχετικές με την εκτίμηση της Επιτροπής, οι οποίοι ήδη εμφαίνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής εντός του πλαισίου του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

33 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι οι αιτιάσεις που διατυπώνει η Επιτροπή ως προς τον πρώτο λόγο ακυρώσεως δεν είναι τέτοιας φύσεως ώστε να αποκλείουν την αποτελεσματική προάσπιση των συμφερόντων της ή να παρακωλύουν το Πρωτοδικείο στην άσκηση του δικαστικού ελέγχου του. Επομένως, δεδομένου ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι παραδεκτός, πρέπει να εξετασθεί η βασιμότητά του.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ

34 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, με επιχειρηματολογία που συμπίπτει με εκείνη που προβλήθηκε στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το επίδικο μέτρο αποτελεί κρατική ενίσχυση και ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο υπέπεσε σε πλάνες εκτιμήσεως επ' αυτού.

35 Κατά πάγια νομολογία, για να χαρακτηρισθεί ένα μέτρο ως κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, πρέπει να πληρούνται τέσσερις

προϋποθέσεις. Πρώτον, πρέπει να πρόκειται για παρέμβαση κρατική ή πραγματοποιηθείσα μέσω κρατικών πόρων, δεύτερον, ο δικαιούχος πρέπει να αντλεί από αυτήν πλεονέκτημα, τρίτον, η παρέμβαση πρέπει να είναι σε θέση να επηρεάσει τις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές και, τέταρτον, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2003, C-280/00, Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg, Συλλογή 2003, σ. I-7747, σκέψη 75, και του Πρωτοδικείου της 26ης Ιουνίου 2008, Τ-442/03, SIC κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-1161, σκέψη 44).

36 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι πληρούνται οι δύο πρώτες προϋποθέσεις. Ωστόσο, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το επίδικο μέτρο επηρέαζε τις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές και νόθευε ή απειλούσε να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

37 Στο πλαίσιο της εκ μέρους της εκτιμήσεως αυτών των δύο προϋποθέσεων, η Επιτροπή υποχρεούται να εξετάσει μόνον αν οι ενισχύσεις δύνανται να επηρεάσουν τις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές και να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και όχι να αποδείξει ότι οι ενισχύσεις αυτές έχουν πραγματικές επιπτώσεις στις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές και στρεβλώνουν όντως τον ανταγωνισμό (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-372/97, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-3679, σκέψη 44, και της 15ης Δεκεμβρίου 2005, C-66/02, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-10901, σκέψη 111).

38 Εν προκειμένω, στις αιτιολογικές σκέψεις 35 έως 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή παρέθεσε τους ακόλουθους λόγους όσον αφορά τον επηρεασμό του ενδοκοινοτικού εμπορίου και την πιθανότητα στρεβλώσεως του ανταγωνισμού:

«(35) Το μέτρο συνιστά άμεση επενδυτική επιδότηση […]

(36) […] η βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης επιχείρησης χάρη σε κρατική ενίσχυση συνιστά συνήθως στρέβλωση των όρων ανταγωνισμού σε σχέση με τις άλλες επιχειρήσεις οι οποίες δεν έλαβαν τέτοια ενίσχυση.

(37) Ένα μέτρο επηρεάζει δυσμενώς τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών εφόσον δυσχεραίνει τις εισαγωγές από άλλα κράτη μέλη ή διευκολύνει τις εξαγωγές προς άλλα κράτη μέλη. Εν προκειμένω, αποφασιστικός παράγοντας είναι το κατά πόσο το [επίδικο] μέτρο επηρεάζει ή απειλεί να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο θα εξελιχθούν οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

(38) Ως προς το προϊόν το οποίο αφορά το εν λόγω μέτρο (βύνη), υπάρχουν σημαντικές ενδοκοινοτικές συναλλαγές. Το 2004, πραγματοποιήθηκαν [μεταξύ των 25 κρατών μελών της ΕΕ] συναλλαγές που αφορούσαν περίπου 1,3 εκατομμύρια τόνων βύνης. Η ποσότητα αυτή αντιπροσωπεύει το 15 % της συνολικής κοινοτικής παραγωγής βύνης το 2004. Επομένως, ο τομέας είναι εκτεθειμένος στον ανταγωνισμό […]».

39 Πρώτον, πρέπει να εξετασθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, λόγω των καινοτόμων χαρακτηριστικών της βύνης που παράγεται στο βυνοποιείο της προσφεύγουσας στο Eemshaven, αυτή δραστηριοποιείται σε χωριστή αγορά, ήτοι σε εκείνη της βύνης υψηλής ποιότητας, στο πλαίσιο της οποίας δεν βρίσκεται αντιμέτωπη με τον ανταγωνισμό των άλλων κοινοτικών παραγωγών.

40 Απαντώντας στα επιχειρήματα που προέβαλαν επ' αυτού η προσφεύγουσα και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η Επιτροπή εξέτασε το ζήτημα της υπάρξεως χωριστής αγοράς για τη βύνη υψηλής ποιότητας στις αιτιολογικές σκέψεις 78 έως 89 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η Επιτροπή, στηριζόμενη στις παρατηρήσεις πολλών εθνικών ενώσεων παραγωγών βύνης (της φινλανδικής, της γαλλικής και της δανικής ενώσεως παραγωγών βύνης, καθώς και της αντίστοιχης ενώσεως του Ηνωμένου Βασιλείου), οι οποίες ήσαν της γνώμης ότι δεν υπήρχε χωριστή αγορά για τη βύνη υψηλής ποιότητας (αιτιολογικές σκέψεις 18, 19, 21 και 22 της προσβαλλομένης αποφάσεως), διαπίστωσε ότι η βύνη αποτελούσε μάλλον προϊόν γενικής φύσεως, με ελάχιστες παραλλαγές όσον αφορά τα χαρακτηριστικά και τα πρότυπα ποιότητας τα οποία καθορίζονται από τα βυνοποιεία (αιτιολογική σκέψη 81 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή υποστήριξε ότι όλες οι πηγές στατιστικών στοιχείων σχετικά με την παραγωγή που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας (Eurostat [Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων], Euromalt, Διεθνές Συμβούλιο για τα δημητριακά) αφορούσαν μόνον την αγορά βύνης εν γένει. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών και η προσφεύγουσα δεν είχαν παράσχει στοιχεία για την ύπαρξη παραγωγικής ικανότητας όσον αφορά γενικώς τη βύνη υψηλής ποιότητας και ειδικότερα την

παραγωγή της εν λόγω βύνης (αιτιολογική σκέψη 87 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

41 Δεν αμφισβητείται ότι, κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, ούτε η προσφεύγουσα ούτε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών προσκόμισαν ειδικά χωριστά στατιστικά στοιχεία όσον αφορά την παραγωγή ή την εμπορία της βύνης υψηλής ποιότητας. Εξάλλου, η προσφεύγουσα και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών αναφέρθηκαν μόνο στα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με τη βύνη εν γένει, χωρίς να προβούν σε διάκριση μεταξύ, αφενός, «συνήθους βύνης» και, αφετέρου, «βύνης υψηλής ποιότητας», όπως είναι η παραγόμενη από την προσφεύγουσα βύνη HTST.

42 Η προσφεύγουσα περιορίστηκε να αναφερθεί σε μια έκθεση του Frontier Economics του Οκτωβρίου 2005, η οποία τιτλοφορείται «Holland Malt» (στο εξής: έκθεση του Frontier Economics) και η οποία, κατά την προσφεύγουσα, «επιβεβαίωσε ότι, στον βαθμό που οι πωλήσεις βύνης HTST αντικα[θιστούσαν] τις υπάρχουσες πωλήσεις συνήθους βύνης, τούτο [αποτελούσε] μέρος μιας φυσικής διαδικασίας καινοτομίας στο πλαίσιο της αγοράς, της οποίας η επέλευση [είχε], εν πάση περιπτώσει, προβλεφθεί». Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι η έκθεση του Frontier Economics, τη σύνταξη της οποίας, εξάλλου, ζήτησε η προσφεύγουσα, κατά τις πληροφορίες που παρέσχον οι διάδικοι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, περιέχει επίσης την ακόλουθη παρατήρηση: «αναμένεται ότι η βύνη HTST […] που παράγεται στο Eemshaven θα αντικαταστήσει, τουλάχιστον εν μέρει, τις πωλήσεις […] των λοιπών παραγωγών συνήθους βύνης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διαθέτουν πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα». [it is […] expected that the HTST malt […] produced at Eemshaven will, at least in part, displace sales […] by other suppliers of standard malt – including those European suppliers holding excess capacity]

43 Διαπιστώνεται ότι, με τους ως άνω ισχυρισμούς, η προσφεύγουσα και η έκθεση του Frontier Economics τονίζουν ρητώς ότι η βύνη HTST, που υπάγεται στην κατηγορία της βύνης υψηλής ποιότητας, μπορεί να αντικατασταθεί από «συνήθη» βύνη, πράγμα που ενισχύει τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι η παραγόμενη από την προσφεύγουσα βύνη HTST βρίσκεται σε κατάσταση ανταγωνισμού έναντι της βύνης άλλων παραγωγών.

44 Κατά συνέπεια, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας σχετικά με την ύπαρξη χωριστής αγοράς βύνης υψηλής ποιότητας ή βύνης HTST είναι αβάσιμοι, η δε Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως επ' αυτού.

45 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το επίδικο μέτρο είχε πραγματικό αντίκτυπο στους όρους του μεταξύ κρατών μελών εμπορίου και, ιδίως, ότι το εν λόγω θεσμικό όργανο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η παραγωγή του νέου εργοστασίου του Eemshaven θα εξάγεται σχεδόν εξ ολοκλήρου προς τρίτες χώρες.

46 Συναφώς, πρώτον, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά τη νομολογία που προπαρατέθηκε στη σκέψη 37, η Επιτροπή υποχρεούται να εξετάσει μόνον αν οι ενισχύσεις δύνανται να επηρεάσουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο και όχι να αποδείξει ότι οι ενισχύσεις αυτές έχουν πραγματικές επιπτώσεις επί των εν λόγω εμπορικών συναλλαγών.

47 Δεύτερον, πρέπει να υπομνηστεί ότι, όταν χορηγηθείσα από κράτος μέλος ενίσχυση καθιστά ισχυρότερη τη θέση μιας επιχειρήσεως σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις που την ανταγωνίζονται στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, πρέπει να θεωρείται ότι οι επιχειρήσεις αυτές επηρεάζονται από την ενίσχυση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980, 730/79, Philip Morris Holland κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 13, σκέψη 11 της 22ας Νοεμβρίου 2001, C-53/00, Ferring, Συλλογή 2001, σ. I-9067, σκέψη 21, και της 29ης Απριλίου 2004, Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 52).

48 Πάντως, δεδομένου ότι το επίδικο μέτρο αποτελεί επενδυτική επιδότηση που αποσκοπεί στον εκσυγχρονισμό και στην αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της προσφεύγουσας, το εν λόγω μέτρο καθιστά, κατ' ανάγκην, ισχυρότερη τη θέση, από απόψεως ανταγωνισμού, της προσφεύγουσας σε σχέση με εκείνη των ανταγωνιστών της, οι οποίοι οφείλουν είτε να χρηματοδοτήσουν τέτοιες επενδύσεις μέσω δικών τους πόρων είτε να παραιτηθούν από την ανάληψη των επενδύσεων αυτών. Επιπλέον, η διαπίστωση που περιέχεται στην έκθεση του Frontier Economics (βλ. σκέψη 42 ανωτέρω), κατά την οποία η παραγόμενη στο εργοστάσιο του Eemshaven βύνη πρόκειται να αντικαταστήσει τις πωλήσεις άλλων Ευρωπαίων παραγωγών, σαφώς προϋποθέτει ότι οι κοινοτικές επιχειρήσεις συγκαταλέγονται μεταξύ των ανταγωνιστών της προσφεύγουσας.

49 Επιπλέον, πρέπει να επισημανθεί ότι η ίδια η προσφεύγουσα, δέχεται ότι συμμετέχει στις κοινοτικές εμπορικές συναλλαγές. Έτσι, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η προσφεύγουσα ανέφερε ότι, το 2005, σχεδίαζε να πωλήσει 71 540 τόνους βύνης στην Ευρώπη και ότι πραγματοποιούσε το 42 % των πωλήσεών της στο

πλαίσιο ενδοκοινοτικών εμπορικών συναλλαγών. Εξάλλου, το επιχείρημα ότι μόνον το εργοστάσιο του Eemshaven θα πρέπει να ληφθεί συναφώς υπόψη δεν μπορεί να γίνει δεκτό, εφόσον, κατά τη νομολογία που προπαρατέθηκε στη σκέψη 47, πρέπει να εξετασθεί η ενίσχυση της θέσεως της δικαιούχου επιχειρήσεως και όχι η κατάσταση των επιμέρους μονάδων παραγωγής της.

50 Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα, τονίζοντας επανειλημμένως, με τα έγγραφα που κατέθεσε στο Πρωτοδικείο, ότι το νέο εργοστάσιο του Eemshaven προσανατολίζει την παραγωγή του «σχεδόν εξ ολοκλήρου» προς τρίτες χώρες, δέχθηκε εμμέσως ότι ένα τμήμα της εν λόγω παραγωγής είχε πωληθεί εντός της Κοινότητας. Πάντως, η μείωση του απόλυτου όγκου των πωλήσεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του ενδοκοινοτικού εμπορίου, ή η περιορισμένη αναλογία των εν λόγω πωλήσεων σε σχέση με το σύνολο της παραγωγής μιας επιχειρήσεως, δεν ασκεί επιρροή από την άποψη της εκτιμήσεως του επηρεασμού των εν λόγω εμπορικών συναλλαγών, δεδομένου ότι, κατά τη νομολογία, δεν υφίσταται όριο ή ποσοστό κάτω από το οποίο είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι δεν επηρεάζονται οι μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές (απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαρτίου 2005, C-172/03, Heiser, Συλλογή 2005, σ. I-1627, σκέψη 32).

51 Ως εκ περισσού, πρέπει να υπομνηστεί ότι η Επιτροπή δεν είχε την υποχρέωση να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα πράγματι εξήγε βύνη προς τα άλλα κράτη μέλη, δεδομένου ότι, κατά τη νομολογία, η ενίσχυση της θέσεως μιας επιχειρήσεως που δεν συμμετείχε, έως τότε, στο ενδοκοινοτικό εμπόριο μπορεί να περιάγει την εν λόγω επιχείρηση σε κατάσταση παρέχουσα σ' αυτήν τη δυνατότητα να διεισδύσει στην αγορά ενός άλλου κράτους μέλους, οπότε ένα μέτρο που έχει ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της θέσεως της επιχειρήσεως αυτής δύναται να επηρεάσει τις εν λόγω εμπορικές συναλλαγές (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2005, Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 117).

52 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι οι περιστάσεις στις οποίες αναφέρθηκε η Επιτροπή (βλ. σκέψη 38 ανωτέρω), ήτοι η ενίσχυση της θέσεως της προσφεύγουσας σε σχέση με τους ανταγωνιστές της και το γεγονός ότι σημαντική ποσότητα βύνης αποτελεί αντικείμενο ενδοκοινοτικών εμπορικών συναλλαγών, αρκούν για να αποδειχθεί ότι το επίδικο μέτρο δύναται να επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο, οπότε τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας επί του ζητήματος αυτού είναι παντελώς αβάσιμα.

53 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι το επίδικο μέτρο είχε ως αποτέλεσμα νόθευση του ανταγωνισμού. Ειδικότερα, η Επιτροπή προσδιόρισε εσφαλμένως την κρίσιμη περίοδο για την εξέτασή της και πεπλανημένως έκρινε ότι η οικεία αγορά βρισκόταν σε ύφεση. Οι πλάνες αυτές οδήγησαν το εν λόγω θεσμικό όργανο να κρίνει πεπλανημένως ότι το επίδικο μέτρο είχε ως αποτέλεσμα νόθευση του ανταγωνισμού.

54 Συναφώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι οι ενισχύσεις που αποβλέπουν στο να απαλλάξουν μια επιχείρηση από τις δαπάνες στις οποίες θα έπρεπε να υποβληθεί η ίδια στο πλαίσιο της τρέχουσας διαχειρίσεώς της ή των συνήθων δραστηριοτήτων της νοθεύουν, κατ' αρχήν, τους όρους του ανταγωνισμού (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 1995, Τ-459/93, Siemens κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1675, σκέψεις 48 και 77 της 30ής Απριλίου 1998, Τ-214/95, Vlaamse Gewest κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-717, σκέψη 43, και της 23ης Νοεμβρίου 2006, Τ-217/02, Ter Lembeek κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-4483, σκέψη 177).

55 Το Δικαστήριο έχει αποφανθεί, επίσης, ότι ενίσχυση έχουσα ως αποτέλεσμα τη μείωση του κόστους μετατροπής των εγκαταστάσεων παραγωγής του δικαιούχου παρείχε σ' αυτόν πλεονέκτημα, από απόψεως ανταγωνισμού, σε σχέση με τους παραγωγούς που είχαν πραγματοποιήσει ή είχαν την πρόθεση να πραγματοποιήσουν με δικές τους δαπάνες ανάλογη μετατροπή της χωρητικότητας των εγκαταστάσεών τους (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Philip Morris Holland κατά Επιτροπής, σκέψη 47 ανωτέρω, σκέψη 11). Επομένως, από τη νομολογία προκύπτει σαφώς ότι η μείωση, μέσω κρατικών πόρων, του κόστους της τρέχουσας διαχειρίσεως ή των συνήθων δραστηριοτήτων μιας επιχειρήσεως δεν είναι η μόνη που έχει, αφ' εαυτής, τη δυνατότητα να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, αλλά την ίδια δυνατότητα έχει και η επιδότηση που απαλλάσσει τον δικαιούχο από το σύνολο ή από μέρος των δαπανών για την πραγματοποίηση επενδύσεως.

56 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι τα στοιχεία που επικαλέσθηκε η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 35 και 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως (τα οποία επαναλαμβάνονται στη σκέψη 38 ανωτέρω), ήτοι το γεγονός ότι το επίδικο μέτρο αποβλέπει στο να επιδοτηθεί μια επένδυση και ότι το εν λόγω μέτρο καθιστά ισχυρότερη τη θέση του δικαιούχου σε σχέση με εκείνη των ανταγωνιστών του, συνεπάγονται κατ' ανάγκην ότι το επίδικο μέτρο δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό. Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας όσον αφορά την κρίσιμη περίοδο που θα πρέπει να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως και το ζήτημα αν η αγορά βρισκόταν σε ύφεση δεν έχουν καμία επίπτωση επί της εκτιμήσεως του επηρεασμού του ανταγωνισμού εν προκειμένω, δεδομένου ότι τα επιχειρήματα αυτά δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι η επιδότηση καθιστά ισχυρότερη τη θέση της προσφεύγουσας σε σχέση με εκείνη των ανταγωνιστών της, οπότε πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή.

57 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή απέδειξε προσηκόντως ότι το επίδικο μέτρο ήταν ικανό να επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο και να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και, ως εκ τούτου, ότι αυτό αποτελούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, οπότε τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας όσον αφορά την παράβαση της εν λόγω διατάξεως πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τον επηρεασμό του ενδοκοινοτικού εμπορίου και του ανταγωνισμού

58 Όσον αφορά την υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά την έννοια του άρθρου 253 ΕΚ, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το εύρος της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως εξαρτάται από τη φύση της επίμαχης πράξεως και από το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η έκδοσή της (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1996, Τ-266/94, Skibsværftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1399, σκέψη 230, και της 6ης Μαρτίου 2003, Τ-228/99 και Τ-233/99, Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land Nordrhein-Westfalen κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-435, σκέψη 278). Από την αιτιολογία μιας πράξεως πρέπει να προκύπτει σαφώς η συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την εν λόγω πράξη, κατά τρόπον ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να κατανοήσουν το έρεισμα της εν λόγω πράξεως, στον δε δικαστή να ελέγξει τη βασιμότητα της πράξεως αυτής, χωρίς, ωστόσο, να απαιτείται η αιτιολογία να προσδιορίζει όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που έχουν επιρροή, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία τηρεί το άρθρο 253 ΕΚ εκτιμάται τόσο με γνώμονα το γράμμα της πράξεως αυτής όσο και με γνώμονα το νομικό πλαίσιό της καθώς και το πλαίσιό της από απόψεως πραγματικών περιστατικών (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1957, 2/56, Geitling κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 119, και της 22ας Ιουνίου 2004, C-42/01, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-6079, σκέψη 66).

59 Όσον αφορά ειδικότερα μια απόφαση στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, κατά πάγια νομολογία, μολονότι, σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατό να προκύπτει από τις συνθήκες υπό τις οποίες χορηγήθηκε μια ενίσχυση ότι η ενίσχυση αυτή μπορεί να επηρεάσει το μεταξύ κρατών μελών εμπόριο και να νοθεύσει ή να απειλήσει να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, η Επιτροπή οφείλει τουλάχιστον να προσδιορίσει τις συνθήκες αυτές στις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεώς της (αποφάσεις Κάτω Χώρες και Leeuwarder Papierwarenfabriek κατά Επιτροπής, σκέψη 20 ανωτέρω, σκέψη 24 Ιταλία και Sardegna Lines κατά Επιτροπής, σκέψη 20 ανωτέρω, σκέψη 66, και απόφαση Westdeutsche Landesbank Girozentrale και Land-Nordrhein Westfalen κατά Επιτροπής, σκέψη 58 ανωτέρω, σκέψη 292).

60 Εν προκειμένω, η Επιτροπή εξέθεσε με συνέπεια τις κρίσιμες περιστάσεις, οι οποίες, όπως συνήγαγε το Πρωτοδικείο στις σκέψεις 52 και 56 ανωτέρω, αρκούν για να αποδειχθεί ότι το επίδικο μέτρο ήταν ικανό να επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο και να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

61 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να ισχυρίζεται ότι η νομολογία στην οποία αναφέρεται (βλ. σκέψεις 20 έως 22 ανωτέρω) απαιτεί σχετικώς μια περισσότερο εμπεριστατωμένη εξέταση εκ μέρους της Επιτροπής.

62 Όσον αφορά την προπαρατεθείσα στη σκέψη 20 απόφαση Κάτω Χώρες και Leeuwarder Papierwarenfabrik κατά Επιτροπής (σκέψη 24), το Δικαστήριο επισήμανε ότι η επίδικη απόφαση της Επιτροπής δεν περιελάμβανε την παραμικρή ένδειξη σχετικά με την κατάσταση της υπό εξέταση αγοράς, τη θέση του δικαιούχου στην αγορά αυτή, τα ρεύματα των εμπορικών συναλλαγών και τις εξαγωγές της επιχειρήσεως. Με τον τρόπο αυτόν, το Δικαστήριο προσδιόρισε τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του επηρεασμού του ενδοκοινοτικού εμπορίου στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, υπογραμμίζοντας ότι η Επιτροπή δεν είχε εξετάσει κανένα από τους παράγοντες αυτούς. Ωστόσο, από την εν λόγω απόφαση ουδόλως προκύπτει ότι η Επιτροπή όφειλε, σε κάθε επιμέρους περίπτωση, να εκτιμά καθένα από τους παράγοντες αυτούς.

63 Ομοίως, το Δικαστήριο και το Πρωτοδικείο έχουν αποφανθεί συναφώς ότι αρκεί να αποδεικνύει η Επιτροπή ότι οι εξεταζόμενες ενισχύσεις είναι σε θέση να επηρεάσουν το μεταξύ κρατών μελών εμπόριο και ενδέχεται να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, χωρίς να είναι αναγκαίο να οριοθετήσει την εν λόγω αγορά και να αναλύσει τη δομή της καθώς και τις σχέσεις ανταγωνισμού που απορρέουν από αυτήν (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Philip Morris Holland κατά Επιτροπής, σκέψη 47 ανωτέρω, σκέψεις 9 έως 12, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 2000, Τ-298/97, Τ-312/97, Τ-313/97, Τ-315/97, Τ-600/97 έως Τ-607/97, Τ-1/98, Τ-3/98 έως Τ-6/98 και Τ-23/98, Alzetta κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2319, σκέψη 95).

64 Όσον αφορά την απόφαση Ιταλία και Sardegna Lines κατά Επιτροπής, σκέψη 20 ανωτέρω, από τη σκέψη 69 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι ο λόγος για τον οποίο ακυρώθηκε η επίδικη απόφαση της Επιτροπής, η οποία είχε εκδοθεί το 1997 και αφορούσε τον τομέα της ναυσιπλοΐας στη Σαρδηνία (Ιταλία), συνίστατο στο ότι η Επιτροπή είχε παραλείψει να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο ένα καθεστώς ενισχύσεων υπέρ των δραστηριοποιουμένων στη Σαρδηνία πλοιοκτητών μπορούσε να

επηρεάσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο στον οικείο τομέα, λαμβανομένου υπόψη, ιδίως, του γεγονότος ότι οι θαλάσσιες ενδομεταφορές απελευθερώθηκαν σε κοινοτικό επίπεδο μόλις δύο έτη μετά την έκδοση της εν λόγω αποφάσεως της Επιτροπής. Επομένως, ο ως άνω λόγος ακυρώσεως, που αφορούσε ειδικώς την εν λόγω υπόθεση, δεν μπορεί να έχει επίπτωση επί της εκτιμήσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία αφορά έναν τομέα στον οποίο εφαρμόζονται οι κανόνες της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

65 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλείται ούτε την απόφαση Γερμανία κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 20 ανωτέρω, προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της. Κατ' αρχάς, η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση αφορούσε τραπεζική εγγύηση που είχε ως σκοπό να παράσχει τη δυνατότητα στη δικαιούχο επιχείρηση να αποκτήσει το μεγαλύτερο μέρος του κεφαλαίου μιας άλλης επιχειρήσεως, στοιχείο που συνιστά αισθητή διαφορά από απόψεως πραγματικών περιστατικών σε σχέση με την προκειμένη υπόθεση. Συγκεκριμένα, εν προκειμένω, το επίδικο μέτρο συνίσταται σε μια επένδυση αποσκοπούσα στη βελτίωση και στην αύξηση της παραγωγής του δικαιούχου, οπότε οι κρίσιμες περιστάσεις που θα πρέπει να εκθέσει η Επιτροπή στην προσβαλλομένη απόφαση δεν μπορούν να είναι ταυτόσημες με εκείνες της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση Γερμανία κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 20 ανωτέρω. Εν συνεχεία, μολονότι είναι αληθές ότι, στην εν λόγω υπόθεση, η Επιτροπή είχε παράσχει ορισμένα ειδικά στοιχεία όσον αφορά την επιχείρηση που αγοράστηκε, γεγονός παραμένει ότι το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς του που οδήγησε στη διαπίστωση περί ανεπαρκούς αιτιολογίας, προσέδωσε μεγάλη σημασία στο γεγονός ότι η εκ μέρους της Επιτροπής εξέταση είχε περιορισθεί στην επιχείρηση που αγοράστηκε και ότι δεν είχε πραγματοποιηθεί καμία εκτίμηση σχετικά με την κατάσταση του δικαιούχου. Όμως, στην προκειμένη υπόθεση, η όλη εξέταση που διενήργησε η Επιτροπή αφορά τη δικαιούχο επιχείρηση.

66 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι επαρκώς αιτιολογημένη όσον αφορά τον επηρεασμό του ενδοκοινοτικού εμπορίου και του ανταγωνισμού.

67 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθούν.

2. *Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, και επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την ανεπαρκή αιτιολογία που παρατέθηκε συναφώς*

68 Το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι πρέπει να εξετασθούν από κοινού ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, και το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά ανεπαρκή αιτιολογία ως προς την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ.

69 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών. Το δεύτερο σκέλος αφορά την έλλειψη προσήκουσας σταθμίσεως, αφενός, των ευεργετικών αποτελεσμάτων του επίδικου μέτρου και, αφετέρου, του αντικτύπου του εν λόγω μέτρου επί των όρων του ενδοκοινοτικού εμπορίου. Το τρίτο σκέλος αφορά πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με τον αντίκτυπο της επιδοτήσεως επί της παραγωγικής ικανότητας στον τομέα της βύνης. Το τέταρτο σκέλος αφορά έλλειψη συνεκτιμήσεως των περιστατικών και των εξελίξεων που έλαβαν χώρα μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως της επιδοτήσεως και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

70 Το πρώτο και το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να εξετασθούν από κοινού, δεδομένου ότι η ανάλυση του πρώτου σκέλους απαιτεί, επίσης, την εκτίμηση ζητημάτων που σχετίζονται με την υπάρχουσα και την αναμενόμενη παραγωγική ικανότητα, καθώς και με το γεγονός ότι το επίδικο μέτρο αποβλέπει στην αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της προσφεύγουσας.

Επί του πρώτου και του τρίτου σκέλους, τα οποία αφορούν, αντιστοίχως, πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών και πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα

Επιχειρήματα των διαδίκων

71 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το είδος της εν λόγω επενδύσεως και των εν λόγω προϊόντων καταδεικνύει σαφώς ότι έχει τη δυνατότητα ομαλής διαθέσεως στην αγορά των προϊόντων της κατά την έννοια του σημείου 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών. Τούτο αφορά κυρίως τη διάθεσή τους προς τις αναπτυσσόμενες αγορές εκτός της Κοινότητας, οπότε ο αντίκτυπος της επενδύσεως επί της παραγωγικής ικανότητας στο πλαίσιο της αγοράς βύνης εντός της Κοινότητας είναι ουδέτερος ή, το πολύ, περιθωριακός.

72 Όσον αφορά τα οικεία προϊόντα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το εν λόγω βυνοποιείο θα παράγει μόνο βύνη HTST, ήτοι μια καινοτόμο κατηγορία βύνης. Προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν εκτίμησε το ευρύτερο ζήτημα αν είναι δυνατή η ομαλή διάθεση στην αγορά της βύνης υψηλής ποιότητας.

73 Όσον αφορά το είδος της επενδύσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επένδυση της παρέσχε τη δυνατότητα να εκσυγχρονίσει τις εγκαταστάσεις της για την παραγωγή βύνης και να μεταφέρει τις εγκαταστάσεις της από τοποθεσίες που ήσαν ηπειρωτικές και αναποτελεσματικές προς μια παράκτια τοποθεσία με εύκολη πρόσβαση στην κριθή βύνης. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι νέες εγκαταστάσεις στο Eemshaven παρέχουν, ως εκ τούτου, τη δυνατότητα να διοχετευθεί ένα μεγάλο μέρος των πωλήσεων προς την εξαγωγή και να ικανοποιηθεί η αυξανόμενη ζήτηση, εκ μέρους των εταιριών ζυθοποιίας, για την παράδοση βύνης χύμα, πράγμα που επιβεβαιώνει ότι υφίστανται και θα εξακολουθούν να υφίστανται δυνατότητες ομαλής διαθέσεως στην αγορά των προϊόντων της.

74 Όσον αφορά την εκτίμηση της υπάρχουσας και της προβλεπομένης παραγωγικής ικανότητας στην κοινοτική αγορά βύνης, η προσφεύγουσα φρονεί, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή εσφαλμένως απαγόρευσε την εν λόγω ενίσχυση, ενώ ήταν προφανές ότι η

πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα που υπήρχε στην κοινοτική και στην παγκόσμια αγορά βύνης δεν ήταν διαρθρωτική και επρόκειτο να διορθωθεί στο εγγύς μέλλον.

75 Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο τομέας της βύνης εντός της Κοινότητας χαρακτηρίζεται από μια τάση μεταφοράς των εγκαταστάσεων παραγωγής από αναποτελεσματικά εργοστάσια παραγωγής βύνης, τα οποία ευρίσκονται μακράν της θαλάσσης, προς σύγχρονα εργοστάσια παραγωγής βύνης, τα οποία ευρίσκονται σε λιμένες ή πλησίον σημαντικών κόμβων ναυσιπλοΐας, ώστε να είναι εύκολη η πρόσβαση στην κριθή βύνης. Στηριζόμενη στην έκθεση του RM International της 22ας Απριλίου 2005 σχετικά με την αγορά βύνης (στο εξής: έκθεση του RM International) και σε διάφορες εκθέσεις του H. M. G., η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, πρώτον, αυτή η διαδικασία εκσυγχρονισμού οδήγησε στη δημιουργία εγκαταστάσεων που προσανατολίζονται μάλλον προς την εξαγωγή βύνης σε τρίτες χώρες, παρά στη διάθεσή της στην ενδοκοινοτική αγορά, καθώς και στην καθιέρωση ενός σαφέστερου διαχωρισμού μεταξύ των βυνοποιείων που ευρίσκονται μακράν των λιμένων, τα οποία εφοδιάζουν με την παραγωγή τους τις εγχώριες αγορές εντός της Κοινότητας, και των εκσυγχρονισθέντων βυνοποιείων, τα οποία εξάγουν την παραγωγή τους προς τις αναπτυσσόμενες αγορές, εκτός της Κοινότητας. Δεύτερον, η διαδικασία αυτή ενισχύεται από την τάση ότι οι παραγωγοί βύνης θα πρέπει να αντιμετωπίσουν μια αυξανόμενη ζήτηση εκ μέρους των εταιριών ζυθοποιίας για τον εφοδιασμό με βύνη χύμα, μόνο δε τα σύγχρονα εργοστάσια παραγωγής βύνης, τα οποία ευρίσκονται σε λιμένες, μπορούν να ανταποκριθούν στη ζήτηση αυτή. Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αυτή η διαδικασία οδηγεί μάλλον στη δημιουργία εγκαταστάσεων που έχουν εύκολη πρόσβαση στην κριθή βύνης, παρά στη δημιουργία εγκαταστάσεων που δεν έχουν εύκολη πρόσβαση στο εν λόγω προϊόν, πράγμα που έχει ως αποτέλεσμα ότι τα βυνοποιεία που δεν έχουν επαρκή πρόσβαση στην κριθή βύνης θα πρέπει να παύσουν να λειτουργούν και να αντικατασταθούν από εκσυγχρονισθείσες εγκαταστάσεις, ευρισκόμενες πλησίον των πηγών κριθής βύνης.

76 Επ' αυτού, η προσφεύγουσα φρονεί, κατ' αρχάς, ότι κανένα στοιχείο δεν στηρίζει το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η εν λόγω επένδυση μπορεί να έχει αρνητικό αντίκτυπο στην ικανότητα παραγωγής βύνης και στους όρους του ενδοκοινοτικού εμπορίου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα των νέων εγκαταστάσεων στο Eemshaven, το οποίο προσανατολίζεται προς ευρωπαϊκούς προορισμούς, αντικαθιστά την παραγωγική ικανότητα των ηπειρωτικών εγκαταστάσεων που έπαυσαν να λειτουργούν στο Lieshout και στο Wageningen. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η πρόσθετη παραγωγική ικανότητα στο Eemshaven πρόκειται να ανέλθει σε 55 000 τόνους.

77 Προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού, η προσφεύγουσα αναφέρεται στον πίνακα των πωλήσεων που περιλαμβάνεται στην «Επισκόπηση των πωλήσεων της HM από την Deloitte» της 6ης Δεκεμβρίου 2006 και σύμφωνα με τον οποίο, κατά το έτος 2006, το

εργοστάσιο παραγωγής βύνης στο Eemshaven θα έχει παραγωγή περίπου 112 220 τόνων, εκ των οποίων οι 79 449 τόνοι θα διοχετευθούν προς προορισμούς εκτός της Κοινότητας και οι 32 767 τόνοι θα διοχετευθούν προς προορισμούς εντός της Κοινότητας, από τον οποίο πίνακα προκύπτει ότι κάθε πρόσθετη παραγωγική ικανότητα του Eemshaven θα κατευθυνθεί σχεδόν αποκλειστικά προς προορισμούς εκτός της Κοινότητας.

78 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν υιοθέτησε δυναμική προσέγγιση και ότι δεν εκτίμησε τον αντίκτυπο της επιδοτήσεως υπό το πρίσμα της εξελίξεως της αγοράς και της κυκλικής φύσεως της αγοράς αυτής εν γένει. Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι αυτή η ενέχουσα στοιχεία προλήψεως στάση απορρέει, επίσης, από το γράμμα του σημείου 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών, κατά το οποίο η Επιτροπή οφείλει να εκτιμά τις δυνατότητες ομαλής διαθέσεως στην αγορά της βύνης υπό το πρίσμα της υφιστάμενης και αναμενόμενης δυναμικότητας. Η προσφεύγουσα αναφέρεται στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 1996, T-380/94, AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-2169), με την οποία το Πρωτοδικείο επικύρωσε τη δυναμική μέθοδο εκτιμήσεως την οποία εφάρμοσε η Επιτροπή και η οποία αφορούσε τις πιθανές δυναμικές τάσεις ακόμη και πέραν της ημερομηνίας κατά την οποία η νέα παραγωγική ικανότητα υφασμάτων επρόκειτο να διατεθεί στην αγορά.

79 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε μια τέτοια εκτίμηση εν προκειμένω, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις αφορώσες την αγορά βύνης εκθέσεις, ιδίως δε την έκθεση του RM International, στις οποίες τονιζόταν ότι το 2005 και το 2006 η αγορά βύνης εντός της Κοινότητας υπέστη σημαντικές διαρθρωτικές μεταβολές και ότι, λίαν ταχέως, η ζήτηση εντός των αγορών αυτών υπερέβη την προσφορά λόγω των προοπτικών αυξήσεως της παραγωγής μπίρας και λόγω της ζητήσεως βύνης. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή όφειλε να επικεντρώσει το ενδιαφέρον της στην περίοδο που ήταν μεταγενέστερη του χρονικού σημείου κατά το οποίο το εργοστάσιο του Eemshaven έφθασε στην πλήρη παραγωγική ικανότητά του, ήτοι το 2006 και εφεξής.

80 Η προσφεύγουσα προσάπτει, επίσης, στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη τις εκθέσεις του H. M. G., και ειδικότερα την έκθεση της 13ης Ιουλίου 2006 σχετικά με την κατάσταση της αγοράς βύνης (στο εξής: έκθεση G. του Ιουλίου του 2006), στην οποία τονίζεται ότι, «όσον αφορά την ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως βύνης, μπορεί να σημειωθεί ότι δεν υφίσταται, πλέον, μεγάλη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα [… κ]άθε εναπομένουσα πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα κυμαίνεται εντός αποδεκτού περιθωρίου». Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι, κατά τη διάρκεια των συσκέψεων στις οποίες μετείχε μαζί με την Επιτροπή, ο H. M. G.

επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στη διαπιστούμενη ριζική μεταβολή των όρων της αγοράς μεταξύ των αρχών του έτους 2006 και του Ιουλίου του 2006, η οποία είχε ως αποτέλεσμα ότι η κατάσταση της προσφοράς και της ζητήσεως βύνης κατέστη πολύ πιο εξισορροπημένη.

81 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή προέβη σε πεπλανημένη εκτίμηση των προοπτικών αναπτύξεως των εξαγωγικών αγορών εκτός της Κοινότητας. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή πεπλανημένως έκρινε ότι η αυξανόμενη ζήτηση βύνης στη Νοτιοανατολική Ασία μπορούσε να ικανοποιηθεί από την Αυστραλία και ότι οι αναπτυσσόμενες αγορές βύνης στη Νότια Αμερική και στην Αφρική επρόκειτο να ικανοποιηθούν μέσω των νέων εγκαταστάσεων που κατασκευάζονται στην Αργεντινή και μέσω της διευρύνσεως του Mercosur με την προσχώρηση της Βενεζουέλας και, «ενδεχομένως», άλλων χωρών της Νότιας Αμερικής.

82 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι εμπορικές διέξοδοί της στις αναδυόμενες αγορές εκτός της Κοινότητας θα πρέπει να θεωρηθούν ως συμπληρωματικές εμπορικές διέξοδοι. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, ακόμη και αν βρισκόταν εν μέρει σε ανταγωνισμό, για τις διεξόδους αυτές, με τους κοινοτικούς παραγωγούς βύνης, οι αποφάσεις που η Επιτροπή λαμβάνει συνήθως κατ' εφαρμογήν των κατευθυντηρίων γραμμών καταδεικνύουν ότι τούτο δεν μπορεί να αποτελέσει έρεισμα για την άρνηση να κριθεί το επίδικο μέτρο συμβατό με την κοινή αγορά.

83 Όσον αφορά τη δυνατότητα αναπροσανατολισμού των δραστηριοτήτων της προς την κοινή αγορά, που μνημονεύεται στην αιτιολογική σκέψη 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τούτο δεν είναι ευλόγως προβλέψιμο κατά το μέτρο που αυτή εξηύρε, και εξακολουθεί να ευρίσκει, επαρκείς διεξόδους στην αγορά για τα προϊόντα της και ότι θα επωφελείται διαρκώς της αναπτύξεως της αγοράς σε χώρες εκτός της Κοινότητας.

84 Η προσφεύγουσα αναφέρεται στην έκθεση του H. M. G. του Νοεμβρίου 2006 σχετικά με την κατάσταση του κλάδου παραγωγής βύνης, κατά την οποία η εκτιμώμενη παγκόσμια παραγωγική ικανότητα θα απορροφηθεί πλήρως, και μάλιστα θα υπερκερασθεί, από την παγκόσμια ζήτηση βύνης το 2007, οπότε η αγορά θα χαρακτηρίζεται από ανεπάρκεια βύνης στο μέλλον.

85 Η προσφεύγουσα αμφιβάλλει ως προς το αν ο αριθμός των αδειών εξαγωγής αποτελεί αξιόπιστη πηγή προς υποστήριξη των συμπερασμάτων σχετικά με το μερίδιο της Κοινότητας στο παγκόσμιο εμπόριο βύνης. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η μείωση του αριθμού των αδειών εξαγωγής που χορηγήθηκαν εντός της Κοινότητας μπορεί, επίσης, να σχετίζεται με προσωρινά ελλείμματα ως προς τον εφοδιασμό με κριθή βύνης εντός της Κοινότητας. Έτσι, το εν λόγω αριθμητικό στοιχείο δεν παρέχει κατάλληλη ένδειξη σχετικά με το δυναμικό της Κοινότητας για την αύξηση του μεριδίου της στο παγκόσμιο εμπόριο σχετικά με τη βύνη. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγική ικανότητα θα πρέπει πάντοτε να ερμηνεύονται και να αναλύονται υπό το πρίσμα των διαρθρωτικών μεταβολών που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο του κοινοτικού τομέα της βύνης.

86 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη μέθοδο που χρησιμοποίησε η Επιτροπή για να προσδιορίσει την κατάσταση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην αγορά βύνης, και ιδίως την αναφορά σε ποσοστό χρησιμοποιήσεως της τάξεως του 98 %, το οποίο, κατά την προσφεύγουσα, δεν αντικατοπτρίζει ορθώς την παραγωγική ικανότητα εντός της Κοινότητας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι σχεδόν κανένα εργοστάσιο δεν παράγει καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, δεδομένου ότι διεξάγονται τακτικά εργασίες επισκευών και διευθετήσεως. Η προσφεύγουσα, ενώ αναγνωρίζει ότι δεν διαθέτει ακριβή πληροφόρηση σχετικά με τη χρησιμοποίηση της παραγωγικής ικανότητας στο σύνολό της, φρονεί ότι αυτή ανέρχεται πιθανώς σε ποσοστό χαμηλότερο του 98 %.

87 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι οι εκτιμήσεις της, οι περιεχόμενες στην προσβαλλομένη απόφαση, οι οποίες αφορούν τον αντίκτυπο της επενδύσεως επί της παραγωγικής ικανότητας στην κοινοτική αγορά βύνης, στηρίζονται πρωτίστως στα αριθμητικά στοιχεία που παρέσχε η Euromalt, ένωση παραγωγών βύνης που είναι ανταγωνιστές της και οι οποίοι, ως εκ τούτου, έχουν εμπορικό συμφέρον να εναντιωθούν στον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεών της. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι επιστολές της Euromalt δεν διασαφηνίζουν που στηρίχθηκαν οι υπολογισμοί της παραγωγικής ικανότητας βύνης και της ζητήσεως βύνης και ότι η Επιτροπή όφειλε να εξακριβώσει τις μεθόδους που χρησιμοποιήθηκαν για τους υπολογισμούς αυτούς και να εξετάσει αν οι εν λόγω υπολογισμοί αντικατόπτριζαν ορθώς την υφιστάμενη παραγωγική ικανότητα στον τομέα της βύνης.

88 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

89 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

90 Το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ παρέχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή, κατά παρέκκλιση από τη γενική απαγόρευση που θέτει το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ, να κηρύσσει συμβατές με την κοινή αγορά τις «ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον».

91 Κατά το σημείο 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών, «[δ]εν επιτρέπεται να χορηγείται καμία ενίσχυση βάσει των σημείων 4.2.3 ή 4.2.4, εκτός εάν προσκομίζονται επαρκείς αποδείξεις ότι μπορούν να βρεθούν κανονικές διέξοδοι στην αγορά για τα σχετικά προϊόντα[α]υτό αξιολογείται στο κατάλληλο επίπεδο σε σχέση με τα συγκεκριμένα προϊόντα, τα είδη των επενδύσεων και την υφιστάμενη και αναμενόμενη δυναμικότητα».

92 Η Επιτροπή διαθέτει, για την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ, ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η άσκηση της οποίας προϋποθέτει σύνθετες εκτιμήσεις οικονομικής και κοινωνικής φύσεως, οι οποίες πρέπει να πραγματοποιούνται εντός κοινοτικού πλαισίου. Ο δικαστικός έλεγχος της ασκήσεως της εν λόγω εξουσίας εκτιμήσεως περιορίζεται στην επαλήθευση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογίας, καθώς και στον έλεγχο της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη και της απουσίας πλάνης περί το δίκαιο, πρόδηλης πλάνης περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ή καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Ιταλία κατά Επιτροπής, σκέψη 37 ανωτέρω, σκέψη 83, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 2006, Τ-17/03, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1139, σκέψη 41).

93 Η Επιτροπή μπορεί να αυτοδεσμεύεται για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειάς της, με την έκδοση πράξεων προσανατολισμού όπως είναι οι κατευθυντήριες γραμμές, στον βαθμό που περιέχουν ενδεικτικούς κανόνες επί της πορείας που το εν λόγω θεσμικό όργανο σκοπεί να ακολουθήσει (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις Vlaams Gewest κατά Επιτροπής, σκέψη 54 ανωτέρω, σκέψη 79, και Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke κατά Επιτροπής, σκέψη 92 ανωτέρω, σκέψη 42).

94 Εν προκειμένω, η Επιτροπή εξέτασε, κατ' αρχάς, την ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην κοινοτική και στην παγκόσμια αγορά βύνης, καθώς και τα αίτια και τις συνέπειές της.

95 Στην αιτιολογική σκέψη 56 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή παρέθεσε έναν πίνακα της Euromalt που αφορά, ιδίως, την υφιστάμενη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην παγκόσμια αγορά βύνης. Κατά τα στοιχεία πίνακα αυτού, η εν λόγω πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα ανερχόταν σε 534 000 τόνους το 2004 και σε 1 950 000 τόνους το 2006.

96 Η Επιτροπή τονίζει, στην αιτιολογική σκέψη 68 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα εξής:

«[…] το 2005/2006, η αποδοτικότητα του τομέα της βύνης στην Κοινότητα θα φθάσει στο χαμηλότερο επίπεδο, λόγω του μεγαλύτερου αριθμού ελλειμματικών επιχειρήσεων, εκ των οποίων πολλές θα καλύψουν μέρος μόνο των δαπανών τους. Λόγω ίσως της χαμηλής αυτής αποδοτικότητας ο μεγάλος Γερμανός παραγωγός βύνης Weissheimer στο Andernach υπέβαλε, την άνοιξη του 2006, αίτηση για κήρυξη σε πτώχευση. Παράλληλα, άλλες μονάδες παραγωγής βύνης έκλεισαν οριστικά, εκ των οποίων τέσσερις στο Ηνωμένο Βασίλειο, δύο στη Γερμανία και μία στη Γαλλία. Πρόκειται συγκεκριμένα για παλαιότερες μονάδες μεγάλων επιχειρήσεων. Άλλοι παραγωγοί βύνης αποφάσισαν να κλείσουν προσωρινά μέρος της παραγωγικής ικανότητάς τους. Σε άλλες περιπτώσεις, οι παλαιότερες μονάδες παραγωγής βύνης αντικαθίστανται με νέες […]».

97 Στην αιτιολογική σκέψη 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή κατέληξε στο ακόλουθο συμπέρασμα:

«[…] η συνολική [κοινοτική] παραγωγική ικανότητα χρησιμοποιήθηκε κατά τουλάχιστον 98 % για το χρονικό διάστημα 2002-2004 […] Το 2005, σημειώθηκε χαμηλότερο ποσοστό χρησιμοποίησης, με παραγωγή βύνης στην Κοινότητα 8,4 εκατομμυρίων τόνων έναντι παραγωγικής ικανότητας 8,8 εκατομμυρίων τόνων. Για την περίοδο εμπορίας 2006/2007, αναμένεται συνολική παραγωγή 8 εκατομμυρίων τόνων έναντι παραγωγικής ικανότητας 8,8 εκατομμυρίων τόνων. Ωστόσο, τα χαμηλότερα αυτά ποσοστά χρησιμοποίησης φαίνεται να αντανακλούν την αντίδραση

των βυνοποιείων στη χαμηλή αποδοτικότητα, δηλαδή την απόφασή τους να παράγουν λιγότερη βύνη και να κλείσουν προσωρινά ορισμένες εγκαταστάσεις παραγωγής […]».

98 Τέλος, στην αιτιολογική σκέψη 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή επισημαίνει τα εξής:

«[…] Στα τέλη του πρώτου εξαμήνου [του] 2006, η παραγωγή βύνης στην Κοινότητα φαίνεται να βρίσκεται πάλι σε ισορροπία με την πραγματική ζήτηση, καθώς οι παραγωγοί βύνης έχουν μάθει να προσαρμόζουν την παραγωγή τους στους δυνητικούς όγκους πωλήσεων. Εντούτοις, ακόμη και μετά το προαναφερόμενο οριστικό κλείσιμο των παλαιών μονάδων παραγωγής βύνης, η συνολική παραγωγική ικανότητα στην Κοινότητα εξακολουθεί να υπερβαίνει την πραγματική ζήτηση κατά περίπου 600 000 τόνους […]. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν έχει σαφέστατες ενδείξεις ότι η σημερινή κατάσταση όσον αφορά την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα θα αλλάξει σύντομα.»

99 Έτσι, αφού εξήγησε τον λόγο υπάρξεως σημαντικής κοινοτικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, ο οποίος έγκειται κατ' ουσίαν στην ανεπάρκεια διεξόδων στην κοινοτική και στην παγκόσμια αγορά βύνης, η Επιτροπή εξέτασε τα επιχειρήματα του Βασιλείου των Κάτω Χωρών και της προσφεύγουσας κατά τα οποία τα χαρακτηριστικά της εν λόγω επενδύσεως έχουν ως συνέπεια ότι η ενίσχυση επηρεάζει περισσότερο το εμπόριο με τις τρίτες χώρες απ' ό,τι το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Συναφώς, η Επιτροπή υπογράμμισε, στην αιτιολογική σκέψη 75 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «[επιπλέον, υπήρχαν] μεγάλοι όμιλοι στον τομέα της βύνης στην Κοινότητα, οι οποίοι [πωλούσαν] τη βύνη τους τόσο εντός όσο και εκτός της Κοινότητας[ότι η προσφεύγουσα ανήκε] στην κατηγορία αυτή [ότι] η εγκατάστασή της σε λιμένα ανοικτής θαλάσσης της [παρείχε] τη δυνατότητα να εφοδιάζει τόσο την κοινοτική αγορά όσο και τις εξωκοινοτικές αγορές [… και ότι] στο επιχειρηματικό της πρόγραμμα του Αυγούστου 2003, η [προσφεύγουσα ανακοίνωσε ότι επροτίθετο] να πωλήσει το 2005 71 540 τόνους βύνης σε ευρωπαϊκούς προορισμούς». Η Επιτροπή τονίζει, στην αιτιολογική σκέψη 76 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «[είναι] δυνατόν να προκύψουν καταστάσεις στις οποίες βυνοποιεία, των οποίων η παραγωγή προορίζεται κυρίως για εξαγωγή προς εξωκοινοτικές χώρες [βυνοποιεία μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται εκείνο της προσφεύγουσας], δεν θα μπορούν να βρουν αγοραστές για την προβλεπόμενη για τον προορισμό αυτό παραγωγή, οπότε ενδέχεται να επιχειρήσουν να πωλήσουν τη συγκεκριμένη παραγωγή στο εσωτερικό της Κοινότητας[μ]πορεί επίσης να συμβεί και το αντίθετο [… υ]πάρχουν αλληλοσυνδέσεις, εξαιτίας των οποίων οι εξελίξεις εκτός της Κοινότητας επηρεάζουν τις εξελίξεις εντός της Κοινότητας και αντιστρόφως.»

100 Επιπλέον, όσον αφορά τα οικεία προϊόντα, η Επιτροπή εξέτασε και απέρριψε τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών σχετικά με την ύπαρξη χωριστής αγοράς και, ως εκ τούτου, χωριστών διεξόδων για τη βύνη υψηλής ποιότητας.

101 Τέλος, η Επιτροπή υποστήριξε, στην αιτιολογική σκέψη 89 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα εξής:

«Με βάση τις […] διαπιστώσεις όσον αφορά την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα της αγοράς βύνης, την πιθανή επίδραση του υπό εξέταση μέτρου ενίσχυσης στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και την έλλειψη σαφώς διακρινόμενης αγοράς για τη βύνη υψηλής ποιότητας, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι το μέτρο ενίσχυσης δεν συμβιβάζεται με το σημείο 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών, το οποίο προβλέπει ότι δεν επιτρέπεται να χορηγείται καμία ενίσχυση για επενδύσεις σε προϊόντα για τα οποία δεν μπορούν να βρεθούν κανονικές διέξοδοι στην αγορά.»

102 Με το πρώτο και το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στην Επιτροπή, αφενός, ότι ερμήνευσε και εφάρμοσε πεπλανημένως τις κατευθυντήριες γραμμές ως προς την εκτίμηση της υπάρξεως δυνατότητας ομαλής διαθέσεως στην αγορά και, αφετέρου, ότι υπέπεσε σε πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως κατά την εξέταση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην αγορά βύνης.

103 Δεδομένου ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την έλλειψη δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως στην αγορά στηρίζεται κατ' ουσίαν στη διαπίστωσή της περί υπάρξεως πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας σε σχέση με τη ζήτηση βύνης, πρέπει να εξετασθεί, κατ' αρχάς, η βασιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς το ζήτημα αυτό.

— Επί της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας εντός της αγοράς βύνης

104 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι η αγορά βύνης είναι παγκόσμια, όπως καταμαρτυρούν οι πηγές που έχουν προσαρτηθεί στα δικόγραφα των διαδίκων. Εξάλλου, όπως καταδείχθηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη χωριστής αγοράς για τη βύνη HTST ή τη βύνη υψηλής ποιότητας. Επιπλέον, ο ισχυρισμός της ότι «οι πωλήσεις βύνης HTST αντικαθιστούν τις υπάρχουσες πωλήσεις συνήθους βύνης», ο οποίος καταδεικνύει, κατ' ουσίαν, ότι αυτή δύναται να πωλεί βύνη HTST στους αγοραστές που εφοδιάζονταν προγενεστέρως, εν όλω ή εν μέρει, με «συνήθη» βύνη, επιβεβαιώνει το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η προσφεύγουσα βρίσκεται αντιμέτωπη με τον ανταγωνισμό των άλλων παραγωγών για τις ίδιες δυνατότητες διαθέσεως στην αγορά.

105 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίσταται πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην κοινοτική αγορά προπάντων με βάση τις πηγές της Euromalt, η οποία αποτελεί οργανισμό που εκπροσωπεί τα συμφέροντα των ανταγωνιστών της, αγνοώντας τις περί του αντιθέτου ενδείξεις.

106 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή στηρίχθηκε στα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγική ικανότητα και την πραγματική κοινοτική παραγωγή κατά τα έτη 2002 έως 2005, λαμβάνοντας υπόψη τα αριθμητικά στοιχεία που παρατίθενται στην έκθεση του H. M. G. για τα έτη 2004/2005 και τα οποία πηγάζουν από εθνικά στατιστικά στοιχεία και από στοιχεία της Euromalt και της Eurostat. Από τα εν λόγω αριθμητικά στοιχεία προκύπτει ότι η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα το 2002 και το 2004 ανερχόταν τουλάχιστον σε 200 000 τόνους, που αντιστοιχούσε, λαμβανομένης υπόψη της παραγωγικής ικανότητας 8,6 εκατομμυρίων τόνων το 2002 και 8,8 εκατομμυρίων τόνων το 2004, σε ποσοστό χρησιμοποιήσεως της τάξεως του 98 %. Το 2003, η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα ανερχόταν μόνο σε 37 000 τόνους, που αντιστοιχούσε σε ποσοστό χρησιμοποιήσεως της παραγωγικής ικανότητας ανερχόμενο σε 99,6 %. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι τα αριθμητικά στοιχεία που παρατίθενται στην έκθεση του Frontier Economics εμφανίζουν ένα συγκρίσιμο ποσοστό χρησιμοποιήσεως. Εν συνεχεία, η Επιτροπή, μνημονεύοντας ως πηγή μια έκθεση του H. M. G. της 2ας Μαΐου 2006 (στο εξής: έκθεση G. του Μαΐου του 2006), τόνισε ότι, «[τ]ο 2005, σημειώθηκε χαμηλότερο ποσοστό χρησιμοποίησης, με παραγωγή βύνης στην Κοινότητα 8,4 εκατομμυρίων τόνων έναντι παραγωγικής ικανότητας 8,8 εκατομμυρίων τόνων[γ]ια την περίοδο εμπορίας 2006/2007, αναμένεται συνολική παραγωγή 8 εκατομμυρίων τόνων έναντι παραγωγικής ικανότητας 8,8 εκατομμυρίων τόνων». Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η μείωση του ποσοστού χρησιμοποιήσεως αντανακλούσε προφανώς την αντίδραση των επιχειρήσεων του κλάδου στη χαμηλή αποδοτικότητα, δηλαδή την απόφασή τους να παράγουν λιγότερη βύνη και να κλείσουν προσωρινά τις εγκαταστάσεις παραγωγής. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι, για την περίοδο εμπορίας 2006/2007, η κατάσταση αυτή

εξηγείται επίσης εν μέρει από τη μέτρια συγκομιδή κριθής ζυθοποιίας. Υποστήριξε ότι από τα αφορώντα τα έτη 2002, 2003 και 2004 αριθμητικά στοιχεία προέκυπτε ότι ήταν δυνατό να χρησιμοποιηθεί τουλάχιστον το 98 % της συνολικής παραγωγικής ικανότητας (αιτιολογικές σκέψεις 70 και 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

107 Πρώτον, διαπιστώνεται ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε διάφορες πηγές καταδεικνύουσες ομοφώνως την ύπαρξη σημαντικής πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην κοινοτική αγορά βύνης, που αυξήθηκε το 2005 σε σχέση με την περίοδο από το 2002 έως το 2004. Ως εκ περισσού, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι, κατά την έκθεση G. του Μαΐου του 2006, η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα στην κοινοτική αγορά έφθασε σε υψηλότατο επίπεδο το 2006/2007, ανερχόμενη σε 800 000 τόνους, ήτοι στο 9 % της συνολικής παραγωγικής ικανότητας. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στηρίζεται προπάντων στις παρατηρήσεις της Euromalt είναι παντελώς αβάσιμο.

108 Δεύτερον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η άποψη της Επιτροπής ότι υφίστατο διαρθρωτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα εντός της Κοινότητας σε σχέση με τις δυνατότητες διαθέσεως στην αγορά επιβεβαιώνεται σαφώς από την έκθεση G. του Ιουλίου του 2006, στην οποία αναφέρεται επανειλημμένως η προσφεύγουσα. Στην έκθεση αυτή, παρατίθενται τα εξής:

«Από το 2004, αλλά εντονότερα το 2005 και το 2006, ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής βρισκόταν αντιμέτωπος με μια μη δυναμένη να διατεθεί στην αγορά πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα άνω του ενός εκατομμυρίου τόνων. […] Οι απώλειες των παραγωγών βύνης ήσαν αισθητές το 2005 και πιθανώς θα είναι χειρότερες το 2006. Ωστόσο, οι παραγωγοί βύνης πολλών χωρών, ήτοι της Γαλλίας, της Γερμανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, άρχισαν να μειώνουν την παραγωγή αντί να πωλούν βύνη με απολύτως μη αποδοτικά περιθώρια κέρδους». [starting in 2004, but strongest in 2005 and 2006, the EU industry was faced with an unsaleable overcapacity of more than a million tons. […] Maltsters losses in 2005 were bad, they will probably be worse in 2006. However, maltsters in a number of countries, in France, Germany and the UK, started to wind down production instead of selling malt at totally unrewarding malting margins.]

109 Τρίτον, η προσφεύγουσα και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών προσάπτουν στην Επιτροπή ότι αγνόησε τους ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται στην έκθεση G. του Ιουλίου του 2006, κατά τους οποίους, «όσον αφορά την ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως βύνης, μπορεί να σημειωθεί ότι δεν υφίσταται, πλέον, μεγάλη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα» και «[κ]άθε εναπομένουσα πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα κυμαίνεται εντός αποδεκτού περιθωρίου».

110 Πρέπει να υπομνηστεί ότι το κρίσιμο απόσπασμα της εκθέσεως G. του Ιουλίου του 2006 έχει ως εξής:

«Η κατασκευή νέων εγκαταστάσεων και η παύση λειτουργίας άλλων εγκαταστάσεων έχουν ως αποτέλεσμα κοινοτική παραγωγική ικανότητα ανερχόμενη σήμερα σε 8,8 εκατομμύρια τόνους έναντι χρησιμοποιήσεως, συμπεριλαμβανομένων των εξαγωγών, που υπολογίζεται σε 8,2 εκατομμύρια τόνους, ήτοι 93,2 % της παραγωγικής ικανότητας […]. Όσον αφορά την ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως βύνης, μπορεί να σημειωθεί ότι δεν υφίσταται, πλέον, μεγάλη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Οι παραγωγοί βύνης στις λιγότερο ευνοούμενες αγορές έμαθαν να μειώνουν την παραγωγή μέχρι το επίπεδο των πιθανών όγκων πωλήσεως, οπότε οι πιέσεις στην τιμή της βύνης δεν οφείλονται, πλέον, σε πλεονάζουσα προσφορά.» [New construction and closures resulted in a present EU malting capacity of 8,8 Mill. tons vs. an estimated usage incl. exports of 8,2 Mill. tons or 93,2 % of capacity […] As to the S[upply]/D[emand] balance of malt, it can be said that there is no great overcapacity any more. Maltsters in less favoured markets have learned to restrict production to the possible sales volume, any pressure on malt prices would not be due to oversupplies any more.]

111 Συνεπώς, ακόμη και σύμφωνα με την εν λόγω έκθεση της 13ης Ιουλίου 2006, η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα που υπήρχε στην κοινοτική αγορά κατά το χρονικό σημείο καταρτίσεως της εκθέσεως αυτής ανερχόταν σε 600 000 τόνους. Το εν λόγω αριθμητικό στοιχείο ήταν υψηλότερο κατά την περίοδο στην οποία η Επιτροπή εστίασε την εξέτασή της (2003 έως 2006) και, επιπλέον, κατεδείκνυε την συνεχώς αυξανόμενη τάση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας εντός της Κοινότητας, δεδομένου ότι, το 2005, σύμφωνα με την προσβαλλόμενη απόφαση, το εν λόγω αριθμητικό στοιχείο ανερχόταν μόλις σε 400 000 τόνους (βλ. σκέψη 106 ανωτέρω). Το βάσιμο του ισχυρισμού ότι «[ό]σον αφορά την ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως βύνης, μπορεί να σημειωθεί ότι δεν υφίσταται, πλέον, μεγάλη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα» τίθεται υπό αμφισβήτηση από το ίδιο το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται. Συγκεκριμένα, με γνώμονα, πρώτον, το υψηλότατο επίπεδο της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας (600 000 τόνοι) που μνημονεύεται στην ίδια παράγραφο της εκθέσεως δεύτερον, τον ισχυρισμό ότι ένα τμήμα των παραγωγών έμαθε να περιορίζει την παραγωγή του σε επίπεδο που αντιστοιχεί στις πιθανές πωλήσεις και, τρίτον, την αναφορά στην ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζητήσεως και όχι στην ισορροπία μεταξύ παραγωγικής ικανότητας και ζητήσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι η μεταβολή που το επίμαχο απόσπασμα επιδίωκε να γνωστοποιήσει δεν συνίσταται σε μείωση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, αλλά σε πτώση της κοινοτικής πλεονάζουσας παραγωγής (ή πλεονάζουσας προσφοράς).

112 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή αναφέρθηκε στη μείωση της κοινοτικής πλεονάζουσας παραγωγής, διαπιστώνοντας, στην αιτιολογική σκέψη 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «[π]ρος τα τέλη του πρώτου εξαμήνου του 2006, η παραγωγή βύνης στην Κοινότητα φαίνεται να βρίσκεται πάλι σε ισορροπία με την

πραγματική ζήτηση, καθώς οι παραγωγοί βύνης έχουν μάθει να προσαρμόζουν την παραγωγή τους στους δυνητικούς όγκους πωλήσεων». Συναφώς, η Επιτροπή μνημονεύει ως πηγή την έκθεση G. του Ιουλίου του 2006. Ωστόσο, μολονότι η Επιτροπή δύναται να λάβει υπόψη τις εκθέσεις και τις πραγματογνωμοσύνες των ανεξαρτήτων πραγματογνωμόνων, δεν απαλλάσσεται παρά ταύτα από την υποχρέωση να εκτιμήσει τις εργασίες τους, δεδομένου ότι η βασική και αποκλειστική ευθύνη να διασφαλισθεί, υπό τον έλεγχο του κοινοτικού δικαστή, ο σεβασμός του άρθρου 87 ΕΚ και η εφαρμογή του άρθρου 88 ΕΚ ανήκει στην Επιτροπή (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, Τ-274/01, Valmont κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3145, σκέψη 72 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πάντως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να δεχθεί, διότι άλλως θα διέπραττε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, τους ισχυρισμούς, οι οποίοι περιλαμβάνονται στην έκθεση G. του Ιουλίου του 2006, και οι οποίοι παρατίθενται στη σκέψη 109 ανωτέρω, σχετικά με τη μείωση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας, καθόσον η πτώση της κοινοτικής παραγωγής (από 8,4 εκατομμύρια τόνους το 2005 σε 8,2 εκατομμύρια τόνους το 2006), δεδομένου του σταθερού επιπέδου της κοινοτικής παραγωγικής ικανότητας το 2005 και το 2006 (8,8 εκατομμύρια τόνοι), σημαίνει, στην πράξη, αύξηση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας.

113 Όσον αφορά τις συσκέψεις μεταξύ του H. M. G. και της Επιτροπής το 2006, διαπιστώνεται ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέσχε η προσφεύγουσα επ' αυτού, ο H. M. G. επέστησε την προσοχή της Επιτροπής στη διαπιστούμενη ριζική μεταβολή στην αγορά, η οποία είχε ως αποτέλεσμα ότι η κατάσταση της προσφοράς και της ζητήσεως βύνης ήταν πολύ πιο εξισορροπημένη. Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι η Επιτροπή αναφέρθηκε, στην προσβαλλομένη απόφαση, στη μεταβολή αυτή, υποστηρίζοντας, στην αιτιολογική σκέψη 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «[π]ρος τα τέλη του πρώτου εξαμήνου του 2006, η παραγωγή βύνης στην Κοινότητα φαίνεται να βρίσκεται πάλι σε ισορροπία με την πραγματική ζήτηση, καθώς οι παραγωγοί βύνης έχουν μάθει να προσαρμόζουν την παραγωγή τους στους δυνητικούς όγκους πωλήσεων».

114 Τέλος, στον βαθμό που τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας πρέπει να εκληφθούν ως αποσκοπούντα στο να αμφισβητήσουν, επίσης, το συμπέρασμα της Επιτροπής ως προς την ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην παγκόσμια αγορά βύνης, πρέπει να επισημανθεί ότι το επιχείρημα αυτό είναι, επίσης, αβάσιμο. Πρώτον, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε καμία στατιστική πηγή που να θέτει υπό αμφισβήτηση την ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην παγκόσμια αγορά. Δεύτερον, η έκθεση G. του Ιουλίου του 2006 αναφέρεται στην πρόσφατη κατασκευή σημαντικών εγκαταστάσεων σε τρίτες χώρες, η οποία, μαζί με την κατασκευή νέων κοινοτικών εγκαταστάσεων, είχε ως συνέπεια ότι ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής βρέθηκε αντιμέτωπος με «μη δυναμένη να διατεθεί στην αγορά πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα άνω του ενός εκατομμυρίου τόνων» το 2005 και το 2006.

115 Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή απέδειξε προσηκόντως την ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας στην κοινοτική και στην παγκόσμια αγορά βύνης κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, που θέτουν υπό αμφισβήτηση την αξιοπιστία των πηγών που υποστηρίζουν το περιλαμβανόμενο στην προσβαλλόμενη απόφαση συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

116 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την αποκατάσταση ισορροπίας μεταξύ της παραγωγικής ικανότητας και της ζητήσεως, που μπορούσε ήδη να προβλεφθεί κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επ' αυτού, η προσφεύγουσα επικαλείται, ιδίως, την απόφαση AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, σκέψη 78 ανωτέρω, καθώς και διάφορες εκθέσεις εμπειρογνωμόνων, τις οποίες έχει επισυνάψει στο δικόγραφο της προσφυγής.

117 Πρώτον, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η Επιτροπή προέβη σε εκτίμηση των προοπτικών με την προσβαλλομένη απόφαση. Η Επιτροπή προέβη σε ανάλυση της παραγωγικής ικανότητας και του όγκου της παραγωγής βύνης όχι μόνον όσον αφορά το 2005, αλλά και όσον αφορά την περίοδο εμπορίας 2006/2007, στηριζόμενη στην έκθεση G. του Μαΐου του 2006 (αιτιολογικές σκέψεις 70 και 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η Επιτροπή εξέτασε τις μελλοντικές τάσεις όσον αφορά την παραγωγή βύνης σε κοινοτική κλίμακα και σε παγκόσμια κλίμακα, τη διάρθρωση και τις δυνάμενες να προβλεφθούν μεταβολές της ζητήσεως βύνης εκ μέρους των ζυθοποιείων, και μάλιστα αναφέρθηκε στο Διεθνές Συμβούλιο για τα δημητριακά όσον αφορά την προβλεπόμενη έως το 2010 μεταβολή του όγκου των εμπορικών συναλλαγών σχετικά με τη βύνη (αιτιολογικές σκέψεις 58, 59, 62 έως 68 και 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

118 Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η Επιτροπή προέβη σε εκτίμηση των προοπτικών όσον αφορά την ικανότητα παραγωγής βύνης και την εξέλιξη των κοινοτικών εμπορικών συναλλαγών, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση συνάδει προς την αρχή που τέθηκε με την απόφαση AIUFFASS και AKT κατά Επιτροπής, σκέψη 78 ανωτέρω, και ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την έλλειψη αναλύσεως των προοπτικών είναι αβάσιμα.

119 Δεύτερον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, κατά το χρονικό σημείο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της ούτε τον πίνακα των πωλήσεων που εμπεριέχεται στην εκ μέρους της Deloitte επισκόπηση των

πωλήσεων της 6ης Δεκεμβρίου 2006 ούτε την έκθεση του H. M. G. του Νοεμβρίου του 2006 σχετικά με την κατάσταση του κλάδου παραγωγής βύνης, που έχουν επισυναφθεί στο δικόγραφο της προσφυγής. Πάντως, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα μιας κοινοτικής πράξεως πρέπει να εκτιμάται με βάση τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως και ότι οι εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή πρέπει να εξετάζονται μόνο με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της κατά τον χρόνο που τις πραγματοποίησε (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 2002, Τ-126/99, Graphischer Maschinenbau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2427, σκέψη 33 Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke κατά Επιτροπής, σκέψη 92 ανωτέρω, σκέψη 54, και βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 1986, 234/84, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 2263, σκέψη 16). Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν δύναται, προκειμένου να θέσει υπό αμφισβήτηση τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, να επικαλεσθεί στοιχεία των οποίων η Επιτροπή δεν είχε λάβει γνώση κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας.

120 Τρίτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την έλλειψη συνεκτιμήσεως της εκθέσεως του RM International, πρέπει να επισημανθεί, εκ προοιμίου, ότι η έκθεση αυτή δεν παρέθεσε πλήρη ανάλυση, υποστηριζόμενη από συγκεκριμένα στοιχεία, των υπαρχουσών τάσεων και των μελλοντικών εξελίξεων όσον αφορά την αγορά βύνης. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή αναφέρεται στην έκθεση του RM International στις αιτιολογικές σκέψεις 27 και 59 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Επιπλέον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η έκθεση του RM International δεν αναφέρει ότι η αγορά βύνης επρόκειτο πολύ σύντομα να περιέλθει σε τέτοια κατάσταση ώστε η ζήτηση να υπερβαίνει την προσφορά λόγω των θετικών προοπτικών αυξήσεως της παραγωγής μπίρας και της ζητήσεως βύνης, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Αντιθέτως, κατά την έκθεση, «λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η αύξηση της παγκόσμιας παραγωγής μπίρας επιβραδύνθηκε κατά τα προηγούμενα έτη, είναι δυνατό να εμφανισθεί βραδύτερη απορρόφηση, εκ μέρους της ζητήσεως, της νέας παραγωγής βύνης».

121 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με το ζήτημα αυτό πρέπει, επίσης, να απορριφθεί.

122 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ανάλυσή της όσον αφορά την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα.

— Επί της ελλείψεως δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως στην αγορά

123 Ωστόσο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη παράγοντες που επηρεάζουν το ποσοστό χρησιμοποιήσεως της παραγωγικής ικανότητας, όπως είναι τα έργα που εκτελούνται εντός των εργοστασίων και η ανεπάρκεια κριθής βύνης, οπότε έκρινε πεπλανημένως ότι η ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας έπρεπε να αποδοθεί στην έλλειψη δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως στην αγορά. Επιπλέον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι μπορεί εύκολα να εξεύρει δυνατότητες ομαλής διαθέσεως στην αγορά των προϊόντων της, λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της βελτιωμένης ποιότητας της βύνης HTST και, αφετέρου, του γεγονότος ότι το είδος της εν λόγω επενδύσεως της παρέχει τη δυνατότητα να εφοδιάζει τους αγοραστές που βρίσκονται εκτός της Κοινότητας.

124 Όσον αφορά το πρώτο επιχείρημα της προσφεύγουσας, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η αυξανόμενη πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, την ύπαρξη της οποίας διαπίστωσε η Επιτροπή ως προς τα έτη 2005 και 2006, δεν μπορεί να εξηγηθεί από τον ισχυρισμό του Η. Μ. G. ότι «σχεδόν κανένα εργοστάσιο δεν παράγει καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, δεδομένου ότι διεξάγονται τακτικά εργασίες επισκευών και διευθετήσεως». Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα το 2003 ανερχόταν μόλις σε 37 000 τόνους, πράγμα που αποκλείει το ότι οι τακτικές εργασίες επισκευής και διευθετήσεως προκάλεσαν κοινοτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα 400 000 έως 600 000 τόνων το 2005 και το 2006, και μάλιστα πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα 800 000 τόνων για την περίοδο εμπορίας 2006/2007, που έχει προβλεφθεί στην έκθεση G. του Μαΐου του 2006.

125 Ως προς την αναφορά στην προβαλλομένη ανεπάρκεια κριθής βύνης, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή αναφέρεται στον εν λόγω παράγοντα στην αιτιολογική σκέψη 71 της προσβαλλομένης αποφάσεως, υποστηρίζοντας ότι, «[γ]ια την περίοδο εμπορίας 2006/2007, [η μείωση του ποσοστού χρησιμοποιήσεως] εξηγείται επίσης εν μέρει από τη μέτρια συγκομιδή κριθής βύνης». Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν επικαλείται καμία πηγή ούτε συγκεκριμένο αριθμητικό στοιχείο που να καθιστά αποδεκτή την υπόθεση ότι η ανεπάρκεια κριθής βύνης ήταν ο κρίσιμος παράγοντας που προκάλεσε τη σημαντική μείωση του ποσοστού χρησιμοποιήσεως.

126 Επιπλέον, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την περιλαμβανόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση διαπίστωση της Επιτροπής, που υποστηρίζεται, εξάλλου, από την έκθεση G. του Ιουλίου του 2006, κατά την οποία, λόγω έντονου ανταγωνισμού, η τιμή της βύνης μειώθηκε σε επίπεδα στα οποία η παραγωγή δεν ήταν, πλέον, προσοδοφόρος και ότι οι εν λόγω συνθήκες στην αγορά προκάλεσαν την παύση λειτουργίας ορισμένων μονάδων παραγωγής και τον περιορισμό της παραγωγής άλλων μονάδων. Επιπλέον, η μέτρια συγκομιδή κριθής

βύνης κατά τη διάρκεια ενός συγκεκριμένου έτους δεν μπορεί να εξηγήσει την οριστική παύση λειτουργίας των εργοστασίων εντός της Κοινότητας.

127 Ομοίως, η έκθεση G. του Ιουλίου του 2006, στην οποία αναφέρεται επανειλημμένως η προσφεύγουσα, επισημαίνει ότι η ανάδειξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας εντός της Κοινότητας εξηγείται, αφενός, από τις προσδοκίες των κοινοτικών παραγωγών για ταχεία αύξηση της εκτός της Κοινότητας ζητήσεως, που τους ώθησαν να αναπτύξουν νέα παραγωγική ικανότητα, και, αφετέρου, από τις μεταγενέστερες μεταβολές των συνθηκών στην αγορά, που είχαν ως αποτέλεσμα ότι η νέα παραγωγική ικανότητα δημιούργησε πλεόνασμα σε σχέση με τη ζήτηση στην παγκόσμια αγορά. Συναφώς, η εν λόγω έκθεση αναφέρει τα εξής:

«Η σχέση μεταξύ των εγχώριων πωλήσεων και των εξαγωγών ήταν 70/30 υπέρ των εγχώριων πωλήσεων, αλλά οι εγχώριες αγορές ήσαν, στην καλύτερη περίπτωση, στάσιμες, ενώ οι αγορές εξαγωγής φαίνονταν μη κορεσμένες. Σχεδόν το σύνολο των επεκτάσεων ή των νέων εργοστασίων αφορούσε τις ζώνες που απέβλεπαν στις εξαγωγές, ήτοι τη Rouen, την Αμβέρσα, το Rulsbroek, το Eemshaven και το Halmstad. Όταν άρχισε η κατασκευή των νέων εγκαταστάσεων και όταν σημειώθηκαν υψηλότατες επιδόσεις ως προς τις εξαγωγές, το κλίμα είχε ήδη αλλάξει. Οι εγχώριες πωλήσεις μπίρας ήσαν απογοητευτικές, ο ιαπωνικός κλάδος παραγωγής μπίρας παρήγε και πωλούσε μπίρα με χαμηλή περιεκτικότητα σε βύνη, ακολούθως δε μπίρα χωρίς βύνη, οι παραγωγοί μπίρας της Βραζιλίας αγόραζαν αυξανόμενες ποσότητες από την Αργεντινή, γειτονική χώρα που είναι μέλος του Mercosur. Ωστόσο, η σημαντικότερη μεταβολή σημειώθηκε στη Ρωσία, όπου διεθνείς και ρωσικές εταιρίες κατασκεύασαν βιομηχανία παραγωγής βύνης περίπου 1,5 εκατομμυρίων τόνων, καθιστώντας περιττή κάθε εισαγωγή βύνης, εκτός από μικρές ποσότητες προερχόμενες από χώρες που γειτνιάζουν άμεσα.» [The relation of domestic and export sales was 70: 30 in favour of domestic sales, but domestic markets were stagnant at best, and export markets seemed to be insatiable. Almost all expansion or new construction plans of the industry concerned export locations, Rouen, Antwerp, Rulsbroek, Eemshaven, Halmstad. When construction of the new capacities started and when record export numbers were achieved, the mood had already changed. Domestic beer sales were disappointing, Japan's industry brewed and sold low-malt and later no-malt beer, the Brazilian brewers purchased increasing quantities from their Mercosur-neighbour Argentina. The most important change, however, occurred in Russia, where international and Russian companies built a malting industry of almost 1,5 Mill. tons, making any malt imports unnecessary, except small quantities from direct neighbours.]

128 Ομοίως, η έκθεση του Frontier Economics αποδίδει την πτώση του ποσοστού χρησιμοποιήσεως της κοινοτικής παραγωγικής ικανότητας στον περιορισμό των δυνατοτήτων διαθέσεως στις εκτός της Κοινότητας αγορές, τονίζοντας ότι «ο κύριος λόγος της πτώσης αυτής των εξαγωγών ήταν η μειωμένη ζήτηση, εκ μέρους της Ρωσίας, για εισαγωγές βύνης [… κ]αίτοι οι εκτιμήσεις όσον αφορά την κοινοτική παραγωγή για την περίοδο 2004-2005 δεν είναι ακόμη διαθέσιμες, αναμένεται ότι η μείωση των εξαγωγών […] ίσως πρόκειται να οδηγήσει σε αισθητά μειωμένο επίπεδο χρησιμο-

ποιήσεως της παραγωγικής ικανότητας στην Ευρώπη». [A key cause of this export drop has been falling demand for imports of malt by Russia […] Although estimates of EU production for 2004-05 are not currently available, it is expected that the decline in exports […] may have led to substantially reduced levels of capacity utilisation in Europe.]

129 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι τα στοιχεία της δικογραφίας επιβεβαιώνουν την ύπαρξη της διαπιστωθείσας από την Επιτροπή αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας και της ελλείψεως δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως στην αγορά της βύνης, οπότε τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την ύπαρξη πλάνης εκτιμήσεως επί του ζητήματος αυτού πρέπει να απορριφθούν.

130 Με το δεύτερο επιχείρημά της, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι μπορεί εύκολα να εξεύρει τρόπους ομαλής διαθέσεως των προϊόντων της, λαμβανομένων υπόψη, ιδίως, της βελτιωμένης ποιότητας της βύνης HTST και του γεγονότος ότι το είδος της επενδύσεως –και ειδικότερα η γεωγραφική θέση του βυνοποιείου στο Eemshaven που γειτνιάζει τόσο με τις περιοχές καλλιέργειας κριθής βύνης όσο και με λιμένα ανοικτής θαλάσσης– καθιστά δυνατό τον εφοδιασμό αγοραστών που βρίσκονται εκτός της Κοινότητας.

131 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί, εκ προοιμίου, ότι η προσφεύγουσα στηρίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία των κατευθυντηρίων γραμμών καθόσον υποστηρίζει ότι το σημείο 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών κατά το οποίο πρέπει να αποδεικνύεται ότι «μπορούν να υπάρξουν δυνατότητες ομαλής διαθέσεως στην αγορά των σχετικών προϊόντων» αφορά, κατ' ουσίαν, την απόδειξη της υπάρξεως δυνατοτήτων διαθέσεως των προϊόντων του δικαιούχου της ενισχύσεως.

132 Κατά τη νομολογία, οι κατευθυντήριες γραμμές δεν μπορούν να ερμηνεύονται με βάση το γράμμα τους και μόνον. Αυτές πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του άρθρου 87 ΕΚ και του επιδιωκομένου από την εν λόγω διάταξη σκοπού, ήτοι του σκοπού της υπάρξεως ανόθευτου ανταγωνισμού εντός της κοινής αγοράς (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Δεκεμβρίου 2004, Τ-27/02, Kronofrance κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-4177, σκέψη 89).

133 Ομοίως, μολονότι η Επιτροπή δεσμεύεται από τα ρυθμιστικά πλαίσια που θεσπίζει και τις ανακοινώσεις που εκδίδει στον τομέα του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, τούτο ισχύει μόνο στο μέτρο που τα νομοθετήματα αυτά δεν παρεκκλίνουν από τους κανόνες της Συνθήκης, δεν μπορούν δε αυτά να ερμηνεύονται κατά τρόπο περιορίζοντα το περιεχόμενο των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ ή αντίθετο προς τους στόχους που επιδιώκουν τα εν λόγω άρθρα (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Σεπτεμβρίου 2008, C-75/05 P και C-80/05 P, Γερμανία κ.λπ. κατά Kronofrance, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

134 Πρέπει να επισημανθεί, επίσης, ότι οι παρεκκλίσεις από τη γενική αρχή του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, κατά την οποία οι κρατικές ενισχύσεις δεν είναι συμβατές με την κοινή αγορά, πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικώς (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Απριλίου 2008, T-348/04, SIDE κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. II-625, σκέψη 62 βλ., όσον αφορά τη Συνθήκη ΕΚΑΧ, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 2001, C-280/99 P έως C-282/99 P, Moccia Irme κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-4717, σκέψη 40, και του Πρωτοδικείου της 25ης Σεπτεμβρίου 1997, T-150/95, UK Steel Association κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-1433, σκέψη 114).

135 Οι επενδυτικές ενισχύσεις ενδυναμώνουν, ως εκ της φύσεώς τους, τη θέση, από απόψεως ανταγωνισμού, του δικαιούχου σε σχέση με εκείνη των ανταγωνιστών του, καθόσον το χορηγούμενο ποσό μειώνει τις δαπάνες επενδύσεων στις οποίες οφείλει να υποβληθεί ο δικαιούχος, ευνοώντας τον, κατ' αυτόν τον τρόπο, σε σχέση με τους λοιπούς παραγωγούς του κλάδου, οι οποίοι προέβησαν ή έχουν την πρόθεση να προβούν σε παρόμοια επένδυση με δικά τους έξοδα (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, αποφάσεις του Δικαστηρίου Philip Morris Holland κατά Επιτροπής, σκέψη 47 ανωτέρω, σκέψη 11, και της 24ης Φεβρουαρίου 1987, 310/85, Deufil κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 901, σκέψη 8). Έτσι, λόγω της αυξημένης ανταγωνιστικότητας του δικαιούχου που οφείλεται στην ενίσχυση, η ενίσχυση αυτή έχει ως αποτέλεσμα ότι παρέχει σ' αυτόν τη δυνατότητα να εξεύρει ευκολότερα τρόπους διαθέσεως στην αγορά των προϊόντων του απ' ό,τι σε περίπτωση που θα επρόκειτο για μη επιδοτούμενη παραγωγή. Πράγματι, όσο σημαντικότερη είναι η επιδότηση, τόσο ευκολότερα μπορούν να εξευρεθούν τρόποι διαθέσεως στην αγορά των προϊόντων του δικαιούχου.

136 Συνεπώς, αν η εξέταση κατά την έννοια του σημείου 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών διεξήγετο, κατ' ουσίαν, με βάση την ύπαρξη δυνατοτήτων διαθέσεως στην αγορά της επιδοτούμενης παραγωγής του δικαιούχου της οικείας ενισχύσεως, και μη λαμβάνοντας υπόψη την εν γένει κατάσταση της αγοράς στο πλαίσιο της οποίας ο δικαιούχος βρίσκεται αντιμέτωπος με τον ανταγωνισμό των άλλων παραγωγών, τούτο θα καθιστούσε δυνατή την έγκριση ενισχύσεως η οποία, νοθεύοντας τον ανταγωνισμό, εξασφαλίζει τη διάθεση των προϊόντων του δικαιούχου ακόμη και στο πλαίσιο αγοράς που χαρακτηρίζεται από πλεονάζουσα παραγωγή ή από πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, εντός της οποίας οι ανταγωνιστές που δεν έχουν λάβει επιδότηση αντιμετωπίζουν δυσχέρειες ως προς τη διάθεση των προϊόντων τους στο εμπόριο. Επομένως, μια τέτοια ερμηνεία των κατευθυντηρίων γραμμών είναι αντίθετη προς το άρθρο 87 ΕΚ.

137 Επομένως, τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, που αποσκοπούν στο να αποδειχθεί ότι, λόγω της βελτιωμένης ποιότητας της βύνης HTST, της γεωγραφικής θέσεως του εργοστασίου του Eemshaven και της ικανότητάς της να παράγει βύνη χύμα, αυτή θα ευρίσκει εύκολα τρόπους ομαλής διαθέσεως στην αγορά για τα προϊόντα της, πρέπει να απορριφθούν ως αλυσιτελή.

138 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή, αποδίδοντας την ύπαρξη πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας εντός της κοινοτικής και της παγκόσμιας αγοράς βύνης στην έλλειψη δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως στην αγορά της παραγωγής, δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

139 Τα λοιπά επιχειρήματα που προέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο αυτό δεν μπορούν να θέσουν υπό αμφισβήτηση το ως άνω συμπέρασμα.

140 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι σχεδόν το σύνολο της παραγωγής της θα κατευθυνθεί προς προορισμούς εκτός της Κοινότητας, οπότε δεν βρίσκεται αντιμέτωπη με τον ανταγωνισμό των άλλων κοινοτικών παραγωγών για τις ίδιες διεξόδους.

141 Ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να ευδοκιμήσει. Πρώτον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η αγορά της βύνης εκτείνεται, από γεωγραφικής απόψεως, σε παγκόσμια κλίμακα. Επιπλέον, όπως καταδείχθηκε στη σκέψη 44 ανωτέρω, δεν υφίσταται χωριστή αγορά προϊόντος για τη βύνη υψηλής ποιότητας ή για τη βύνη HTST. Επομένως, εφόσον η προσφεύγουσα βρίσκεται σε ανταγωνισμό με τους λοιπούς κοινοτικούς παραγωγούς στην ίδια αγορά προϊόντος και στην ίδια γεωγραφική αγορά, αυτή βρίσκεται, ως εκ τούτου, αντιμέτωπη με τον ανταγωνισμό των εν λόγω παραγωγών για τις ίδιες διεξόδους. Δεύτερον, στην έκθεση του Frontier Economics, την εκπόνηση της οποίας ζήτησε η προσφεύγουσα, τονίζεται ότι «αναμένεται ότι η βύνη HTST […] που παράγεται στο Eemshaven θα αντικαταστήσει, τουλάχιστον εν μέρει, τις πωλήσεις […] των λοιπών παραγωγών συνήθους βύνης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διαθέτουν πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα». Με τη διαπίστωση αυτήν επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα προτίθεται να διεκδικήσει μέρος των υπαρχουσών δυνατοτήτων διαθέσεως στην αγορά από τους λοιπούς κοινοτικούς παραγωγούς.

142 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή πεπλανημένως έκρινε ότι οι εκτός της Κοινότητας αγορές δεν θα μπορούσαν, κατά τα επόμενα έτη, να απορροφήσουν την κοινοτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και ότι ο αριθμός των εκδοθεισών αδειών για εξαγωγές δεν συνιστά αξιόπιστη πηγή για την παρακολούθηση της εξελίξεως των εξαγωγών.

143 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η έκθεση G. του Ιουλίου του 2006 και εκείνη του Frontier Economics καταδεικνύουν σαφώς (βλ. σκέψεις 127 και 128 ανωτέρω) ότι οι πιθανότητες διαθέσεως της κοινοτικής βύνης σε τρίτες χώρες μειώθηκαν δραματικά κατά τα τέλη της περιόδου που έλαβε υπόψη η Επιτροπή (το 2005 και το 2006) και ότι από τις εν λόγω εκθέσεις προφανώς προκύπτει ότι η μείωση αυτή, μαζί με την κατασκευή νέων κοινοτικών εγκαταστάσεων, ήταν ο κύριος παράγοντας που προκάλεσε την κοινοτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν παρέσχε καμία πηγή, η οποία θα είχε τεθεί στη διάθεση της Επιτροπής κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και η οποία θα κατεδείκνυε ταχεία και δυναμένη να προβλεφθεί αύξηση των εκτός της Κοινότητας δυνατοτήτων διαθέσεως. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν διαπίστωσε ότι οι εκτός της Κοινότητας αγορές δεν θα μπορούσαν να απορροφήσουν, εντός του δυναμένου να προβλεφθεί μέλλοντος, την κοινοτική πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα.

144 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λόγω της πρόσφατης και δυναμένης να προβλεφθεί παύσεως λειτουργίας των εργοστασίων που ήσαν απαρχαιωμένα ή βρίσκονταν σε λιγότερο ευνοϊκές γεωγραφικές ζώνες, η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα θα εκλείψει, οπότε θα υπάρχουν δυνατότητες ομαλής διαθέσεως στην αγορά της κοινοτικής παραγωγής.

145 Συναφώς, αρκεί να παρατηρηθεί ότι, κατά τη γνώμη που διατυπώνει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση και κατά την έκθεση G. του Ιουλίου του 2006, ο κύριος λόγος της οριστικής παύσεως λειτουργίας πολλών εργοστασίων στην Κοινότητα το 2005 και το 2006 ήταν η πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα, η οποία προκάλεσε πτώση της τιμής της βύνης μέχρι σημείου ώστε η παραγωγή να μην είναι, πλέον, αποδοτική σε ορισμένα εργοστάσια. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το γεγονός ότι πολλά εργοστάσια αναγκάστηκαν να παύσουν την παραγωγή απλώς και μόνον επιβεβαιώνει το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την έλλειψη δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως. Ομοίως, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι άλλες οριστικές παύσεις λειτουργίας μπορούσαν να προβλεφθούν, λόγω έντονου ανταγωνισμού, σημαίνει κατ' ουσίαν ότι πολλοί κοινοτικοί παραγωγοί βύνης δεν μπορούσαν να πωλήσουν τα προϊόντα τους κατά προσοδοφόρο τρόπο, πράγμα που όντως εμπίπτει στην έννοια της ελλείψεως δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως στην αγορά.

146 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή εφάρμοσε ορθώς τις κατευθυντήριες γραμμές και δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εξέταση της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας. Κατά συνέπεια, το πρώτο και το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί του τετάρτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την έλλειψη συνεκτιμήσεως των περιστατικών που έλαβαν χώρα μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως της ενισχύσεως και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

147 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι στηρίχθηκε αποκλειστικώς στο πρόγραμμα δραστηριοτήτων της το οποίο καταρτίστηκε το 2003 και το οποίο αποτελούσε απλώς και μόνον ένα πρόγραμμα για μελλοντικές δραστηριότητες, χωρίς να προβεί σε εκτίμηση σχετικά με το τι πράγματι συνέβη μεταξύ του χρονικού σημείου της καταρτίσεως του προγράμματος αυτού και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αναφερόμενη στη νομολογία, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη τις πραγματικές εξελίξεις στο πλαίσιο του οικείου τομέα, που σημειώθηκαν μεταξύ του χρονικού σημείου της χορηγήσεως της προβαλλομένης ενισχύσεως και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι οι πληροφορίες που βρίσκονται στη διάθεση της Επιτροπής δεν πρέπει να παρέχονται σ' αυτήν μόνον από τα κράτη μέλη ή από άλλους μετέχοντες στη διαδικασία, αλλά ότι η Επιτροπή όφειλε, επίσης, να λαμβάνει υπόψη πληροφορίες παγκοίνως γνωστές.

148 Όσον αφορά την ημερομηνία κατά την οποία το εργοστάσιο κατέστη πλήρως λειτουργικό, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι κατά την εκτίμησή της επρόκειτο για τον μήνα Απρίλιο του 2005. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το γεγονός ότι η Επιτροπή στήριξε το συμπέρασμα αυτό σε πληροφορίες που συνέλεξε από το διαδίκτυο, από πηγές που ήσαν ξένες προς την προσφεύγουσα, χωρίς να τις εξακριβώσει σε συνεργασία με την προσφεύγουσα ή με την Ολλανδική Κυβέρνηση, ενώ άλλες πληροφορίες προερχόμενες από το διαδίκτυο, οι οποίες ήσαν στη διάθεση της Επιτροπής, διέψευδαν ευθέως την εκ μέρους της παρουσίαση των πραγματικών περιστατικών. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η ετήσια έκθεση του 2005 της Bavaria, την οποία επίσης μνημόνευσε η Επιτροπή, αναφέρει ότι το εργοστάσιο βύνης στο Eemshaven άρχισε να λειτουργεί μόλις τον Δεκέμβριο του 2005 με ελάχιστη λειτουργική ικανότητα παραγωγής, ενώ το εργοστάσιο άνοιξε επισήμως τον Ιούνιο του 2006.

149 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν προέβαλε επιχειρήματα επ' αυτού.

150 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

151 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνηστεί ότι, προς επίτευξη της εγκρίσεως νέων ενισχύσεων, κατά παρέκκλιση από τους κανόνες της Συνθήκης, το οικείο κράτος μέλος υποχρεούται, στο πλαίσιο του καθήκοντος συνεργασίας που υπέχει έναντι της Επιτροπής και το οποίο απορρέει από το άρθρο 10 ΕΚ, να παράσχει όλα τα στοιχεία που θα παράσχουν στο όργανο αυτό τη δυνατότητα να εξετάσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παρεκκλίσεως την οποία ζητεί (βλ. αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 2005, Τ-171/02, Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2123, σκέψη 129, και Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke κατά Επιτροπής, σκέψη 92 ανωτέρω, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

152 Δεν είναι δυνατό να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη της τυχόν πληροφοριακά στοιχεία που θα μπορούσαν να της είχαν προσκομιστεί κατά τη διοικητική διαδικασία αλλά δεν της προσκομίστηκαν, διότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να εξετάζει αυτεπάγγελτα και στηριζόμενη σε εικασίες περί του ποια στοιχεία θα μπορούσαν να της είχαν υποβληθεί (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 60, και απόφαση Ter Lembeek κατά Επιτροπής, σκέψη 54 ανωτέρω, σκέψη 83).

153 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη πληροφορίες που, όπως υποστηρίζεται, είναι παγκοίνως γνωστές, πλην όμως δεν της υποβλήθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία.

154 Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας σχετικά με τη φερόμενη ως ανακριβή ένδειξη, στην προσβαλλομένη απόφαση, της ημερομηνίας ενάρξεως λειτουργίας του εργοστασίου στο Eemshaven ουδόλως επηρεάζει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως. Συγκεκριμένα, η προσβαλλόμενη απόφαση στηριζόταν επί της υπάρξεως πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας και επί της ελλείψεως δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως στην κοινοτική και στην παγκόσμια αγορά βύνης, κατάσταση που

επικρατούσε το 2005 και το 2006 και της οποίας η μεταβολή κατά τα επόμενα έτη δεν μπορούσε να συναχθεί από τα έγγραφα που ήσαν στη διάθεση της Επιτροπής κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Πάντως, η έναρξη λειτουργίας του εργοστασίου στο Eemshaven επρόκειτο να λάβει χώρα, σύμφωνα με όλες τις πηγές που μνημονεύθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση και από την προσφεύγουσα, κατά την εν λόγω περίοδο που χαρακτηριζόταν από πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα και από έλλειψη δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως.

155 Κατά συνέπεια, το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά έλλειψη προσήκουσας σταθμίσεως των ευεργετικών αποτελεσμάτων της ενισχύσεως και του αντικτύπου αυτής επί των όρων του ενδοκοινοτικού εμπορίου

Επιχειρήματα των διαδίκων

156 Η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε στάθμιση, στην προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός, των ευεργετικών αποτελεσμάτων της επιδοτήσεως και, αφετέρου, του τυχόν αρνητικού αντικτύπου της επί των όρων του ενδοκοινοτικού εμπορίου, κατά πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εν λόγω επένδυση είχε σημαντικό ευεργετικό αντίκτυπο επί της υλοποιήσεως των στόχων της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, ιδίως δε επί της πολιτικής της αγροτικής ανάπτυξης, και επί των δράσεων της Κοινότητας σχετικά με την περιφερειακή ανάπτυξη και τη συνοχή.

157 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζει ότι, κατόπιν της δημοσιεύσεως των κατευθυντηρίων γραμμών, έχει παραιτηθεί από την εξουσία εκτιμήσεώς της και, ως εκ τούτου, δεν είναι ελεύθερη να προβαίνει σε στάθμιση που να λαμβάνει υπόψη τα ευεργετικά αποτελέσματα της ενισχύσεως. Η προσφεύ-

γουσα υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι οι κατευθυντήριες γραμμές στηρίζονται στο άρθρο 87, παράγραφος 3, ΕΚ συνεπάγεται κατ' ανάγκην ότι η Επιτροπή δεν δύναται αδικαιολόγητα να περιορίζει την εξουσία εκτιμήσεώς της ή να παραιτείται από αυτή. Η προσφεύγουσα συνάγει εξ αυτών ότι το σημείο 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών πρέπει να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα του προβλεπομένου στη Συνθήκη κριτηρίου, ήτοι του αν οι όροι του εμπορίου επηρεάζονται κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον. Παρατηρεί ότι η Επιτροπή δεν εκτίμησε αν ο αντίκτυπος αυτός, υπό το πρίσμα των πλεονεκτημάτων που δημιουργεί η σχεδιαζόμενη επιδότηση, είναι πράγματι αντίθετος προς το κοινό συμφέρον κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ.

158 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι οι κατευθυντήριες γραμμές, ως έχουν, παρέχουν στην Επιτροπή το απαιτούμενο περιθώριο προς εξασφάλιση της ορθής σταθμίσεως μεταξύ των πλεονεκτημάτων και της προβαλλομένης επιπτώσεως της επιδοτήσεως επί του ανταγωνισμού. Αναφερόμενη στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα S. Alber στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου της 3ης Μαΐου 2001, C-204/97, Πορτογαλία κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. I-3175, I-3177, σημείο 46), η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν τούτο δεν ίσχυε, οι κατευθυντήριες γραμμές δεν θα ανταποκρίνονταν σε μια ορθή στάθμιση, όπως απαιτείται από το άρθρο 87, παράγραφος 3, ΕΚ, μεταξύ του θετικού αντικτύπου μιας ενισχύσεως και του προβαλλομένου αρνητικού αντικτύπου αυτής, οπότε θα έπρεπε να γίνει προσφυγή απευθείας στο άρθρο 87, παράγραφος 3, ΕΚ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, εν πάση περιπτώσει, ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως τα κριτήρια με τα οποία αυτή είχε δεσμευθεί διά των κατευθυντηρίων γραμμών.

159 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επιδότηση απέβλεπε, αφενός, στο να της παράσχει αποζημίωση για τις υψηλότερες δαπάνες κατασκευής του εργοστασίου βύνης στο Eemshaven αντί τοποθεσίας που αυτή θα είχε επιλέξει εντός μιας άλλης περιφέρειας των Κάτω Χωρών και, αφετέρου, στο να την παρακινήσει να κατασκευάσει το εργοστάσιο σε περιφέρεια που έχρηζε οικονομικής αναπτύξεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οποιοδήποτε πλεονέκτημα έναντι ανταγωνιστών, το οποίο αυτή αποκόμισε χάρη στην επιδότηση, περιορίστηκε εξαιτίας των υψηλότερων δαπανών στις οποίες αναγκάστηκε να υποβληθεί και ότι, στην πραγματικότητα, ένα μεγάλο μέρος της επιδοτήσεως ήταν αναγκαίο προκειμένου να μπορέσει να αντιμετωπίσει ισότιμα τους ανταγωνιστές της. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι συμμετείχε ενεργά, με την εν λόγω επένδυση, στην ανάπτυξη μιας περιοχής καλλιέργειας κριθής βύνης στον βορρά των Κάτω Χωρών, που προσφέρει νέες σημαντικές προοπτικές για τους καλλιεργητές στην περιοχή αυτή και συμβάλλει στη διαδικασία εκσυγχρονισμού των εγκαταστάσεων παραγωγής βύνης, αντικαθιστώντας τις ανεπαρκείς ηπειρωτικές εγκαταστάσεις από σύγχρονες εγκαταστάσεις, που αποβλέπουν στις εξαγωγές προς τρίτες χώρες εκτός της Κοινότητας.

160 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η επιδότηση εισφέρει νέα τεχνολογία, προσανατολισμένη προς το μέλλον, η οποία οδηγεί σε καλύτερο επίπεδο προστασίας της υγείας και του περιβάλλοντος, καθώς και στην παραγωγή βύνης καλύτερης ποιότητας και, κατά συνέπεια, στην παραγωγή μπίρας καλύτερης ποιότητας. Κατά συνέπεια, η επένδυση αυτή έχει μάλλον θετικό αντίκτυπο παρά αρνητικό επί της ικανότητας της Κοινότητας να μετέχει στον ανταγωνισμό εντός των αγορών εξαγωγής και επί της υφιστάμενης και της αναμενόμενης παραγωγικής ικανότητας εντός της κοινοτικής αγοράς βύνης.

161 Η προσφεύγουσα επικαλείται το σημείο 1.6 των κατευθυντηρίων γραμμών, που προβλέπει την ύπαρξη συνοχής μεταξύ του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων που εγκρίνονται από τα κράτη μέλη και των κοινοτικών μέτρων που θεσπίζονται στο πλαίσιο της πολιτικής της αγροτικής ανάπτυξης, την οποία ασκεί η Κοινότητα. Το άρθρο 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών (ΕΕ L 160, σ. 80), ορίζει ότι η επενδυτική ενίσχυση που προορίζεται για τη μεταποίηση των γεωργικών προϊόντων συμβάλλει στην υλοποίηση των στόχων της κοινοτικής πολιτικής της αγροτικής ανάπτυξης.

162 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβλέπει το γεγονός ότι το εν λόγω σχέδιο εντάσσεται πλήρως στο πλαίσιο των γενικών στόχων της πολιτικής της σχετικά με την ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών. Προσθέτει ότι το σχέδιο προβλέπει όντως την αναζωογόνηση του γεωργικού τομέα στον βορρά των Κάτω Χωρών, και ιδίως την αντικατάσταση της καλλιέργειας τεύτλων από άλλες καλλιέργειες. Φρονεί ότι η Επιτροπή οφείλει όχι μόνο να αξιολογήσει την επιδότηση με γνώμονα το σημείο 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών, αλλά και να εξετάσει «αν η ενίσχυση αλλοιώνει τους όρους των εμπορικών συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον». Αναφερόμενο στην απόφαση Alzetta κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 63 ανωτέρω, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ισχυρίζεται ότι εναπόκειται στην Επιτροπή, κατά την εξέταση υπό το πρίσμα του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ, να προβεί σε στάθμιση των ευεργετικών αποτελεσμάτων της ενισχύσεως και των αρνητικών αποτελεσμάτων της επί των όρων των εμπορικών συναλλαγών και επί της διατηρήσεως ενός ανόθευτου ανταγωνισμού. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών συνάγει εξ αυτών ότι η Επιτροπή υποχρεούται πάντα να λαμβάνει υπόψη το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ, έστω και αν έχει περιορίσει, με τις κατευθυντήριες γραμμές, την εξουσία εκτιμήσεώς της στον τομέα των ενισχύσεων προς τον γεωργικό κλάδο.

163 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών επισημαίνει ότι η Επιτροπή οφείλει να σέβεται τη συνοχή μεταξύ των άρθρων 87 ΕΚ και 88 ΕΚ, καθώς και άλλων διατάξεων της Συνθήκης (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Απριλίου 2005, C-110/03, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-2801, σκέψη 64). Μία από αυτές τις «άλλες διατάξεις

της Συνθήκης» είναι το άρθρο 158 ΕΚ, που ορίζει ότι η Κοινότητα αποσκοπεί στη μείωση των διαφορών μεταξύ των επιπέδων ανάπτυξης των διαφόρων περιοχών και στη μείωση της καθυστέρησης των πλέον μειονεκτικών περιοχών ή νήσων, συμπεριλαμβανομένων των αγροτικών περιοχών. Επομένως, εναπόκειται στην Επιτροπή να μεριμνά για την απαιτούμενη συνοχή μεταξύ της πολιτικής της σχετικά με τις ενισχύσεις και της δράσεως της Κοινότητας που αποσκοπεί στη μείωση των διαφορών μεταξύ των περιοχών.

164 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών ισχυρίζεται ότι η χορήγηση ενισχύσεως για μια τόσο καινοτόμο εγκατάσταση εντάσσεται στο πλαίσιο των στόχων που τέθηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Λισαβόνας και με τους οποίους επιδιώκεται να καταστεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, έως το 2010, η πλέον ανταγωνιστική και η πλέον δυναμική οικονομία σε παγκόσμιο επίπεδο. Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν αναφέρθηκε στο ουσιώδες αυτό σημείο στην προσβαλλόμενη απόφαση.

165 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

166 Εκ προοιμίου, πρέπει να υπομνηστεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατ' εφαρμογήν τόσο των διατάξεων του άρθρου 87, παράγραφοι 1 και 3, ΕΚ όσο και των κατευθυντηρίων γραμμών, και ιδίως του τμήματός τους 4.2 που αποσκοπεί στο να επεξηγήσει λεπτομερέστερα τις διατάξεις αυτές στον τομέα των «ενισχύσεων για επενδύσεις συναφείς με τη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων».

167 Εφόσον η Επιτροπή έχει εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές, οι εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές την δεσμεύουν (αποφάσεις Deufil κατά Επιτροπής, σκέψη 135 ανωτέρω, σκέψη 22, και Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής, σκέψη 151 ανωτέρω, σκέψη 95). Επομένως, εναπόκειται στον κοινοτικό δικαστή να εξακριβώσει αν η Επιτροπή τήρησε τους κανόνες με τους οποίους η ίδια αυτοδεσμεύτηκε (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 2002, Τ-35/99, Keller και Keller Meccanica κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-261, σκέψη 77, και Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής, σκέψη 151 ανωτέρω, σκέψη 96).

168 Πρώτον, πρέπει να επισημανθεί ότι η προσφεύγουσα τόνισε ρητώς, με τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως, ότι δεν έθετε υπό αμφισβήτηση τον δεσμευτικό χαρακτήρα των κατευθυντηρίων γραμμών ούτε τη συμβατότητά τους προς τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ.

169 Σύμφωνα με το σημείο 3.7 των κατευθυντηρίων γραμμών, «[ε]πειδή κατά την αξιολόγηση ενισχύσεων που προορίζονται να ευνοήσουν τις πτωχότερες περιφέρειες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικότερες συνθήκες της γεωργικής παραγωγής, οι κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα δεν εφαρμόζονται στον γεωργικό τομέα[ό]που έχουν σημασία για τον γεωργικό τομέα, τα ζητήματα περιφερειακής πολιτικής έχουν ενσωματωθεί στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές». Επομένως, κάθε θετική πτυχή της εν λόγω ενισχύσεως μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνον εντός του πλαισίου της εφαρμογής των κριτηρίων που θέτουν οι κατευθυντήριες γραμμές.

170 Πάντως, πρέπει να υπομνηστεί ότι το σημείο 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών ορίζει ότι «[δ]εν επιτρέπεται να χορηγείται καμία ενίσχυση […] εκτός εάν προσκομίζονται επαρκείς αποδείξεις ότι μπορούν να βρεθούν κανονικές διέξοδοι στην αγορά για τα σχετικά προϊόντα».

171 Κατά συνέπεια, αφού η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εν λόγω ενίσχυση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των κατευθυντηρίων γραμμών, το θεσμικό αυτό όργανο όφειλε, ευθύς εξ αρχής, να εξετάσει αν είχε αποδειχθεί επαρκώς ότι μπορούσαν να βρεθούν τρόποι ομαλής διαθέσεως στην αγορά των σχετικών προϊόντων.

172 Δεδομένου ότι η ως άνω προκαταρκτική προϋπόθεση δεν επληρούτο εν προκειμένω, η Επιτροπή δεν θα μπορούσε να εγκρίνει την επίδικη ενίσχυση, λαμβανομένων υπόψη των στόχων της και των τυχόν ευεργετικών αποτελεσμάτων της, χωρίς να παραβεί τις κατευθυντήριες γραμμές που η ίδια έχει θεσπίσει και, κατά συνέπεια, χωρίς να παραβιάσει τις αρχές που συνάγονται από τη νομολογία που προπαρατέθηκε στη σκέψη 167, οπότε η εξέταση των εν λόγω στόχων και των ευεργετικών αποτελεσμάτων ήταν περιττή.

173 Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίζει ότι η μη εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών και η απευθείας εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ θα είχαν ως συνέπεια να ληφθούν υπόψη οι στόχοι και τα ευεργετικά αποτελέσματα της επίδικης ενισχύσεως.

174 Συγκεκριμένα, κατά την απόφαση Deufil κατά Επιτροπής, σκέψη 167 ανωτέρω (σκέψη 18), το άρθρο 87, παράγραφος 3, ΕΚ απονέμει στην Επιτροπή διακριτική εξουσία της οποίας η άσκηση συνεπάγεται εκτιμήσεις οικονομικής και κοινωνικής φύσεως που πρέπει να γίνονται σε κοινοτικό πλαίσιο. Το Δικαστήριο έκρινε, με την ως άνω απόφαση, ότι η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η χορήγηση μιας επενδυτικής ενισχύσεως αυξάνουσας τις ικανότητες παραγωγής σε έναν τομέα ήδη πλεονασματικό ήταν αντίθετη προς το κοινό συμφέρον και ότι μια τέτοια ενίσχυση δεν ήταν ικανή να προωθήσει την οικονομική ανάπτυξη της οικείας περιοχής, δεν υπερέβη τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεώς της.

175 Επιπλέον, το Δικαστήριο δεν έθεσε εν αμφιβόλω τις οικονομικής φύσεως εκτιμήσεις επί των οποίων στηριζόταν η απόφαση της Επιτροπής και οι οποίες επαναλαμβάνονται στη σκέψη 16 της αποφάσεως Deufil κατά Επιτροπής, σκέψη 167 ανωτέρω, ότι, «λαμβάνοντας υπόψη το πλεόνασμα του δυναμικού παραγωγής […], κάθε τεχνητή ελάφρυνση κόστους επενδύσεως παραγωγού αυτών των προϊόντων θα εξασθενούσε την ανταγωνιστική θέση των άλλων παραγωγών και θα είχε ως αποτέλεσμα, αν οδηγεί σε αύξηση των ικανοτήτων παραγωγής, να μειώσει το ποσοστό χρησιμοποιήσεως αυτών των ικανοτήτων και να επιφέρει πτώση των τιμών[η] εν λόγω ενίσχυση επηρεάζει, επομένως, αναντίρρητα τις εμπορικές συναλλαγές κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον κατά την έννοια του [άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ]».

176 Επομένως, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι το κριτήριο που τίθεται στο σημείο 4.2.5 των κατευθυντηρίων γραμμών, κατά το οποίο δεν επιτρέπεται να χορηγείται καμία ενίσχυση, εκτός εάν προσκομίζονται επαρκείς αποδείξεις ότι μπορούν να βρεθούν τρόποι ομαλής διαθέσεως στην αγορά των σχετικών προϊόντων, αντικατοπτρίζει την προϋπόθεση που προκύπτει από το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ, κατά την οποία καμία ενίσχυση που αλλοιώνει τους όρους των εμπορικών συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον δεν μπορεί να είναι συμβατή με την κοινή αγορά.

177 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή δεν παρέβη το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ στηρίζοντας την προσβαλλόμενη απόφαση στην ύπαρξη πλεονάζουσας κοινοτικής παραγωγικής ικανότητας και στην έλλειψη αποδείξεως περί της υπάρξεως δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως, χωρίς να έχει εξετάσει τους στόχους και τα ευεργετικά αποτελέσματα της ενισχύσεως για την οικεία περιοχή.

178 Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να κλονισθεί από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η επίδικη ενίσχυση απλώς και μόνον προέβη σε αντιστάθμιση των οικονομικών μειονεκτημάτων της περιοχής του Eemshaven σε σχέση με την περιοχή του Terneuzen (Κάτω Χώρες), την οποία η προσφεύγουσα θα είχε προτιμήσει σε περίπτωση που δεν υφίστατο η ενίσχυση.

179 Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι δεν δικαιολογείται, κατ' αρχήν, η εμπιστοσύνη των επιχειρήσεων δικαιούχων της ενισχύσεως όσον αφορά τη νομιμότητα της ενισχύσεως αυτής παρά μόνον αν η ενίσχυση εγκρίθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο διαδικασίας προβλεπομένης από το άρθρο 88 ΕΚ (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 2004, C-183/02 P και C-187/02 P, Demesa και Territorio Histórico de Álava κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-10609, σκέψεις 44 και 45 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 15ης Δεκεμβρίου 2005, C-148/04, Unicredito Italiano, Συλλογή 2005, σ. I-11137, σκέψη 104). Ελλείψει μιας τέτοιας δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, από την άποψη του κοινοτικού ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, κάθε απόφαση εμπορικής φύσεως που στηρίζεται στην προοπτική χορηγήσεως ενισχύσεως μη εγκριθείσας από την Επιτροπή ενέχει κινδύνους που σχετίζονται με τις οικονομικές δραστηριότητες της επιχειρήσεως που προσβλέπει στην καταβολή ενισχύσεως, οπότε τα τυχόν μειονεκτήματα που συνδέονται με μια τέτοια απόφαση δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση που διεξάγει η Επιτροπή.

180 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει, επίσης, να απορριφθεί και, κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά ανεπαρκή αιτιολόγηση, στην προσβαλλόμενη απόφαση, της εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ

181 Η προσφεύγουσα, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, φρονεί ότι, εφόσον δεν προσδιορίστηκαν επακριβώς οι υπολογισμοί που έγιναν προκειμένου να ληφθούν τα αριθμητικά στοιχεία του πλεονάσματος της παραγωγικής ικανότητας στην αγορά της βύνης, τα οποία μνημονεύονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, είναι αδύνατο να εξακριβωθεί αν πράγματι υπήρχε πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα εντός της κοινοτικής αγοράς βύνης και σε ποιον βαθμό η εν λόγω επένδυση θα είχε αντίκτυπο στην κατάσταση αυτή. Η προσφεύγουσα συνάγει εξ αυτών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω ελλείψεως προσήκουσας αιτιολογίας, πράγμα που συνιστά αθέτηση της προβλεπομένης από το άρθρο 253 ΕΚ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει η Επιτροπή.

182 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

183 Συναφώς, αρκεί να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 106 ανωτέρω, η Επιτροπή αποσαφήνισε τις πηγές των αριθμητικών στοιχείων σχετικά με την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα που υπήρχε στην κοινοτική αγορά κατά την υπό εξέταση περίοδο, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας.

184 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει, επίσης, να απορριφθεί ως αβάσιμο.

3. *Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως*

Επιχειρήματα των διαδίκων

185 Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν προέβη σε προσήκουσα έρευνα σχετικά με όλες τις πτυχές που αφορούν τη χορήγηση της επιδοτήσεως, συμπεριλαμβανομένων των εξελίξεων και των περιστατικών που έλαβαν χώρα μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως για τη χορήγηση της ενισχύσεως και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Αναφερόμενη στη νομολογία, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι πληροφορίες δεν θα πρέπει να παρέχονται μόνον από το κράτος μέλος ή από τους λοιπούς μετέχοντες στη διαδικασία, αλλά ότι η Επιτροπή οφείλει επίσης να προβαίνει και σε έρευνα σχετικά με πληροφορίες που είναι παγκοίνως γνωστές.

186 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται κυρίως σε αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την παραγωγική ικανότητα, τα οποία παρέσχε η Euromalt, ένας όμιλος για την προώθηση συμφερόντων που εκπροσωπεί τους ανταγωνιστές της, οι οποίοι έχουν εμπορικό συμφέρον να εναντιωθούν στον εκσυγχρονισμό των εγκαταστάσεών της. Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι ορισμένες εθνικές ενώσεις παραγωγών βύνης έχουν υποστηρίξει τα συμπεράσματα της Euromalt, αλλά οι ενώσεις αυτές δεν προσδιόρισαν με ποιον τρόπο έχουν υπολογισθεί τα σχετικά με την παραγωγική ικανότητα αριθμητικά στοιχεία τους ή αναφέρονταν στα αριθμητικά στοιχεία που εμφαίνονται στο από 3 Αυγούστου 2005 έγγραφο της Euromalt. Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη τις εκθέσεις που αφορούν την αγορά βύνης, οι οποίες συντάχθηκαν από τον RM International, τον H. M. G και τη Rabobank και οι οποίες επιβεβαίωσαν ότι ο κοινοτικός τομέας της βύνης αποτελούσε αντικείμενο ταχέων διαρθρωτικών μεταβολών και ότι η προσφορά και η ζήτηση βύνης εντός της Κοινότητας θα έφθαναν σε ισορροπία έως το 2006.

187 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι τα επιχειρήματα ως προς τα ευεργετικά αποτελέσματα της επιδοτήσεως, καθόσον αυτή προάγει τους στόχους της κοινής γεωργικής πολιτικής της Κοινότητας, ιδίως δε την πολιτική της αγροτικής ανάπτυξης, και ως προς τη δράση της Κοινότητας σχετικά με την περιφερειακή ανάπτυξη και τη συνοχή δεν αποτέλεσαν αντικείμενο προσήκουσας έρευνας.

188 Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της σχετικά με την έλλειψη προσήκουσας έρευνας, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, ενδεικτικά, ότι ο εκ μέρους της Επιτροπής προσδιορισμός της ημερομηνίας κατά την οποία το εργοστάσιο στο Eemshaven κατέστη λειτουργικό στηρίχθηκε σε πληροφορίες προερχόμενες από το Διαδίκτυο και από πηγές που ήσαν ξένες προς την προσφεύγουσα, χωρίς η Επιτροπή να εξακριβώσει τη διαπίστωση αυτή σε συνεργασία με την προσφεύγουσα ή με την Ολλανδική Κυβέρνηση.

189 Η προσφεύγουσα συνάγει εξ αυτών ότι η Επιτροπή αθέτησε την υποχρέωσή της να προβεί σε προσεκτική και αμερόληπτη έρευνα σχετικά με όλες τις κρίσιμες πτυχές της υπό κρίση υποθέσεως, καθώς και ότι η Επιτροπή όφειλε να διεξάγει μια πλέον εμπεριστατωμένη και επιμελή έρευνα.

190 Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν προέβαλε επιχειρήματα επ' αυτού.

191 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

192 Με τον υπό κρίση λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει, κατ' ουσίαν, στην Επιτροπή ότι παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως, καθόσον όφειλε να προβεί σε επιμελή και αμερόληπτη έρευνα σχετικά με όλες τις κρίσιμες πτυχές της υποθέσεως.

193 Όσον αφορά το ζήτημα του βάρους αποδείξεως, πρέπει να υπομνηστεί, εκ προοιμίου, ότι εναπόκειται στο οικείο κράτος μέλος να προσκομίσει όλα τα στοιχεία που δύνανται να παράσχουν στο εν λόγω θεσμικό όργανο τη δυνατότητα να εξακριβώσει αν

πληρούνται οι προϋποθέσεις για την παρέκκλιση, η δε Επιτροπή δεν υποχρεούται να εξετάζει αυτεπάγγελτα και στηριζόμενη σε εικασίες ποια στοιχεία θα μπορούσαν να της είχαν υποβληθεί (βλ. σκέψη 152 ανωτέρω).

194 Συνεπώς, όπως κρίθηκε στη σκέψη 153 ανωτέρω, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη πληροφορίες που είναι παγκοίνως γνωστές δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε καν τα στοιχεία που είναι παγκοίνως γνωστά και τα οποία η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη.

195 Όσον αφορά την αρχή της χρηστής διοικήσεως στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, κατά πάγια νομολογία, η τήρηση της αρχής αυτής απαιτεί επιμελή και αμερόληπτη εξέταση, εκ μέρους της Επιτροπής, του οικείου μέτρου. Κατά συνέπεια, εναπόκειται στην Επιτροπή να αναζητήσει όλες τις αναγκαίες απόψεις, ζητώντας ιδίως πληροφορίες από τους λαβόντες την ενίσχυση, προκειμένου να αποφανθεί με πλήρη γνώση, σε συνάρτηση με τα πραγματικά στοιχεία που υφίσταντο κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεώς της (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's Γαλλία, σκέψη 152 ανωτέρω, σκέψη 62, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 2004, Τ-198/01, Technische Glaswerke Ilmenau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-2717, σκέψη 180).

196 Εν προκειμένω, από τις προηγηθείσες εκτιμήσεις προκύπτει ότι η Επιτροπή επέδειξε επιμέλεια και αμεροληψία κατά τη διαδικασία εξετάσεως του οικείου μέτρου. Όπως προκύπτει από την ανάλυση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Επιτροπή συγκέντρωσε επίμονα και εκτίμησε τα αποδεικτικά στοιχεία καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας και διοργάνωσε συσκέψεις με τον Η. Μ. G.

197 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε προσήκουσα έρευνα σχετικά με τις εξελίξεις και τα περιστατικά που έλαβαν χώρα μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως για τη χορήγηση της ενισχύσεως και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, αρκεί να υπομνηστεί ότι το επιχείρημα αυτό δεν ερείδεται σε πραγματικά περιστατικά (βλ. σκέψεις 116 και επ. ανωτέρω).

198 Ως προς την αξιοπιστία των αριθμητικών στοιχείων που παρέσχε η Euromalt και την προβαλλομένη έλλειψη συνεκτιμήσεως των εκθέσεων που αφορούν την αγορά βύνης και οι οποίες συντάχθηκαν από τον RM International, τον H. M. G. και τη Rabobank, το Πρωτοδικείο παραπέμπει στην ανάλυσή του σχετικά με το πρώτο και το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως. Εξ αυτών προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή έλαβε δεόντως υπόψη τις διάφορες πηγές που ήσαν στη διάθεσή της κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και ότι καμία από τις ουσιώδεις διαπιστώσεις, από την άποψη της εκτιμήσεως της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν στηριζόταν αποκλειστικώς στα αριθμητικά στοιχεία της Euromalt, οπότε δεν παρίστατο ανάγκη να εξετάσει το Πρωτοδικείο την αντικειμενικότητα των εγγράφων που προέρχονται από την εν λόγω ένωση. Πρέπει επίσης να υπομνηστεί ότι η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε κανένα έγγραφο το οποίο θα είχε τεθεί στη διάθεση της Επιτροπής κατά το χρονικό σημείο της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και το οποίο θα αντέκειτο προς τις διαπιστώσεις που περιέχονται στην εν λόγω απόφαση.

199 Όσον αφορά το επιχείρημα σχετικά με την έλλειψη προσήκουσας έρευνας ως προς τα ευεργετικά αποτελέσματα της επιδοτήσεως και τον προσδιορισμό της ημερομηνίας κατά την οποία το εργοστάσιο στο Eemshaven κατέστη λειτουργικό, η εξέταση του δευτέρου και του τετάρτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως κατέδειξε σαφώς ότι τα στοιχεία αυτά δεν ενείχαν ιδιαίτερη σημασία στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της συμβατότητας της ενισχύσεως με την κοινή αγορά, οπότε η Επιτροπή δεν είχε την υποχρέωση να διεξάγει πιο εμπεριστατωμένη εξέταση επ' αυτού.

200 Για όλους τους ανωτέρω λόγους, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος και η προσφυγή πρέπει, ομοίως, να απορριφθεί ως αβάσιμη στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

201 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με τα αιτήματα της τελευταίας. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Επομένως, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Η Holland Malt BV φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή.

3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Czúcz Labucka Soldevila Fragoso

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 9 Σεπτεμβρίου 2009.

(υπογραφές)

Πίνακας περιεχομένων

Ιστορικό της διαφοράς . . . . . II - 3319

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων . . . . . II - 3321

Σκεπτικό . . . . . II - 3323

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, και επί του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά αθέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά τον χαρακτηρισμό του επίδικου μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως . . . . . II - 3323

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 3323

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 3326

Επί του παραδεκτού του πρώτου λόγου ακυρώσεως . . . . . II - 3326

Επί της παραβάσεως του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ . . . . . II - 3327

Επί της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά τον επηρεασμό του ενδοκοινοτικού εμπορίου και του ανταγωνισμού . . . . . II - 3334

2. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ΄, ΕΚ, και επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την ανεπαρκή αιτιολογία που παρατέθηκε συναφώς . . . II - 3337

Επί του πρώτου και του τρίτου σκέλους, τα οποία αφορούν, αντιστοίχως, πεπλανημένη ερμηνεία και εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών και πλάνη εκτιμήσεως σχετικά με την πλεονάζουσα παραγωγική ικανότητα . . . . . II - 3338

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 3338

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 3343

— Επί της πλεονάζουσας παραγωγικής ικανότητας εντός της αγοράς βύνης . . II - 3347

— Επί της ελλείψεως δυνατοτήτων ομαλής διαθέσεως στην αγορά . . . . . II - 3353

Επί του τετάρτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά την έλλειψη συνεκτιμήσεως των περιστατικών που έλαβαν χώρα μεταξύ της εκδόσεως της αποφάσεως περί χορηγήσεως της ενισχύσεως και της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως . . . . . II - 3359

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 3359

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 3360

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά έλλειψη προσήκουσας σταθμίσεως των ευεργετικών αποτελεσμάτων της ενισχύσεως και του αντικτύπου αυτής επί των όρων του ενδοκοινοτικού εμπορίου . . . . . II - 3361

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 3361

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 3364

Επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά ανεπαρκή αιτιολόγηση, στην προσβαλλόμενη απόφαση, της εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ . . . . . II - 3368

3. Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως . . . . . II - 3369

Επιχειρήματα των διαδίκων . . . . . II - 3369

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου . . . . . II - 3370

Επί των δικαστικών εξόδων . . . . . II - 3373